

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE • JANUAR 2015

Liahona

**Ezra og
Flora Benson:
Samvirkende
i Herrens værk,
s. 32**

**Lær at undervise som
Frelseren underviste, s. 24**

Den vigtigste person i dit liv, s. 56

Små hænder, stor forskel, s. 64

*»Salt er en god ting;
men hvis selv saltet
mister sin kraft,
hvordan skal det
da blive salt igen?«*

Luk 14:34

Til venstre: Vinterdagry ved
stranden i Ein Gedi ved Det Døde
Hav med salt i forgrunden.

BUDSKABER

- 4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: Følg profeterne**
Præsident Thomas S. Monson
- 7 Besøgsbudskabet: Jesus Kristus: En lydig søn**

ARTIKLER

- 18 Hvad vil du vælge?**
Ældste Russell M. Nelson
Sørg for at træffe de rette valg på dette tidspunkt af livet, hvor der er så mange valg at træffe.
- 24 Hvad slags lærere bør vi da være?**
Fra Søndagsskolens hovedpræsidentskab
Frelseren er den bedste til at lære os, hvordan man underviser i hans evangelium.
- 28 Profetiske råd og tempelvelsignelser**
Ældste Koichi Aoyagi
Når vi følger profeten og gør tempeltjeneste til en prioritet, vil vi blive velsignet i rigt mål.
- 32 Flora og jeg: Ligeværdige partnere i Herrens værk**
Aaron L. West
Lær mere om, hvordan Flora og Ezra Taft Bensons kærlige og gensidigt støttende ægteskab var en hjælp for Kirkens 13. præsident.

FASTE ARTIKLER

- 8 Noter til oktoberkonferencen 2014**
- 10 Vi taler om Kristus: En time at våge med ham i**
Maritza Gonzales Espejo
- 12 Vores hjem og familie: Vejen til en evig familie**
Garth og Sandy Hamblin
- 14 Overvejelser: Ildfluer**
David Wright
- 15 Tjeneste i Kirken: En kartoffel til læreren**
Bonny Dahlsrud
- 16 Kirkenyt**
- 38 Sidste dages hellige røster**
- 80 Til vi ses igen: Hvordan kan jeg vide, om Herren har tilgivet mig?**
Præsident Harold B. Lee

PÅ OMSLAGET

Foto gengivet med tilladelse fra Kirkens historiske bibliotek. Indersiden af forsiden: Foto af Gilad Mass.

42

42 Rådfør jer ofte med hinanden – familieråd til par

Nichole Eck

Sådan får man startet på at holde gode og meningsfulde familieråd.

46 Modet til at gifte sig

Christian Hägglund

Jeg vidste, at ægteskab var det næste skridt for mig, men jeg ville vente, til Herren fortalte mig, hvad jeg skulle gøre.

50

48 GUFs tema 2015

Unge Mænds og Unge Pigers hovedpræsidentskaber

Dette års GUF-tema hjælper os til at forstå, hvordan vi bedst kan tjene vor himmelske Fader.

50 Et skridt ad gangen

Hillary Olsen

Italienske unge fortæller om, hvordan de tjener Gud af hele deres hjerte, kraft, sind og styrke.

53 Tjen Gud af hele dit hjerte, kraft, sind og styrke

Hvordan anvender man årets GUF-tema i praksis? Her er nogle forslag.

55 Plakat: Indtræd

56 Hvorfor er Jesus Kristus vigtig i mit liv?

Her er fem årsager til, at Frelseren kan være den vigtigste person i dit liv.

60 Sådan når man evige mål

Ældste Robert D. Hales

Disse fire mål vil bringe jer glæde, når I opfylder formålet med, at I er her på jorden.

61 Sådan ved jeg det: Kernen i mit liv

Roberto Pacheco Pretel

Kristus i Amerika? Missionærerne må have taget fejl.

62 Lige til sagen

63 Giv den bedste gave

Mariela Rodriguez

Ved at følge profetens råd blev jeg i stand til at give den bedste gave nogensinde.

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink: Find et sæde i bussen.

72

64 Giv en hånd med!

Ligesom disse børn kan du vise omsorg ved at hjælpe andre.

66 Skriftudfordring i Det Nye Testamente

Denne aktivitet kan hjælpe jer til at læse nogle få vers fra Det Nye Testamente hver uge i år.

69 Jeg bruger min tid på noget godt

Clayton W.

Det var for koldt til at lege udenfor, så hvad kunne jeg lave?

70 Vores side

71 Særlige vidner: Hvordan kan skrifterne hjælpe mig?

Præsident Boyd K. Packer

72 Det hemmelige våben

Jessica Larsen

Ivy var den mindste i vores klasse, så hvordan kunne hun hjælpe os med at vinde?

74 Tid til skriften: En rejse for at lære mere om Jesus Kristus

76 Abbys topti-liste

Rosemary M. Wixom

Hvad er dine ti største mål med livet?

77 Skikkelser i Det Nye Testamente: Jesus underviser i templet

78 En bøn i bussen

Mitzy Jiménez Ramírez

Vor himmelske Fader kan høre dine bønner, uanset hvor du er.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Vejledere: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Adm. direktør: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Lisa C. López

Redaktion: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter
Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson
Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines,
Colleen Hincley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M.
Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Kevin C. Banks,
Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gyi,
Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty
Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kirke af Sista Dagars Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betalings: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til Liahona, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail
til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller
»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribat, koreansk,
kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.
(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i Liahona kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

January 2015 Vol. 164 No. 1. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from
a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her følger to forslag:*

»Sådan når man evige mål«, side 60
og »Abbyss topti-liste« side 76: Her ved
begyndelsen af et nyt år kan du og din
familie måske tænke over visse mål, som I
ønsker at opnå, både som enkeltpersoner
og som familie. Overvej at læse søster
Rosemary M. Wixoms artikel om en ung
piges topti-liste over mål i livet og bed
jeres børn om selv at lave en liste over
deres mål. Ældre børn kan også have gavn
af at drøfte ældste Robert D. Hales' artikel
om evige mål og vigtigheden af at lægge
planer for at nå de mål. Tilskynd familiens
medlemmer til at skrive deres mål ned og
sætte målene op et synligt sted i hjemmet.

»Skriftudfordring i Det Nye Testa-
mente«, side 66: Overvej at tage
udfordringen til at læse Det Nye Testa-
mente op som familie. I kan begynde
med at bede hvert enkelt medlem af
familien om at fortælle sin yndlingshi-
storie om Jesu liv. Dernæst kan I som
familie besøge gospelart.lds.org eller
scripturestories.lds.org for at finde videoer
og kunst, der passer til jeres læseplan.
I kan også overveje at spille scenerne fra
Det Nye Testamente, når I læser dem.

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Beslutninger, 4, 6, 18

Bøn, 78

Det Nye Testamente, 66,
68, 74, 77

Evigt liv, 14, 60, 76

Ezra Taft Benson, 32

Familie, 12, 28, 32, 42, 46

Forsoning, 10

Forudtilværelsen, 18

Fristelse, 14

Generalkonference, 8

Handlefrihed, 18

Jesus Kristus, 7, 10, 24,
56, 61, 74

Konvertering, 12

Kærlighed, 15

Lydighed, 7

Missionering, 40, 48, 53,
55, 64

Mål, 60, 76

Nadver, 10

Omvendelse, 12, 39, 80

Profeter, 28, 32

Respekt, 72

Skrifterne, 66, 71

Strid, 62

Tempeltjeneste, 12, 28

Tilgivelse, 80

Tjeneste, 15, 38, 41, 48,
50, 53, 55, 64

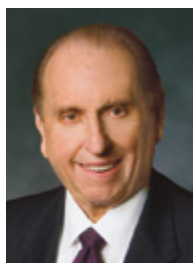
Trosartiklerne, 69

Uddannelse, 18

Undervisning, 24

Venlighed, 72

Ægteskab, 28, 32, 42, 46

Præsident
Thomas S. Monson

FØLG profeterne

Jeg tjente i den amerikanske flåde mod slutningen af anden verdenskrig. Jeg var menig, den allerlaveste rang i flåden. Senere blev jeg korporal af første rang, hvorefter jeg kvalificerede mig til sergent af tredje rang.

Anden verdenskrig sluttede, og jeg blev senere hjemsendt. Men jeg traf en beslutning om, at hvis jeg nogensinde skulle tilbage i militæret, skulle det være som officer. Jeg tænkte: »Ikke flere køkkentjanser til mig, eller noget med at skrubbe dæk, hvis jeg kan undgå det.«

Efter jeg var blevet hjemsendt, blev jeg en del af flådens reserve. Jeg var på øvelse hver mandag aften. Jeg studerede flittigt for at kvalificere mig akademisk. Jeg gennemgik alle tænkelige undersøgelser, mentale, fysiske og følelsesmæssige. Endelig kom den skønne nyhed: »Du er blevet godkendt som løjtnant i den amerikanske flådes reserve.«

Jeg viste den glædestrålende til min hustru, Frances, og sagde det: »Jeg gjorde det! Jeg gjorde det!« Hun krammede mig og sagde: »Du har også arbejdet hårdt for at opnå det.«

Men så skete der noget. Jeg blev kaldet som rådgiver i biskoprådet i min menighed. Biskoprådsmøderne lå samme aften som mine flådeøvelser. Jeg vidste, at det var en forfærdelig konflikt. Jeg vidste, at jeg ikke både havde tid til at gå videre i reserven og passe mine pligter i biskoprådet. Hvad skulle jeg dog gøre? Der skulle træffes en beslutning.

Jeg bad om det. Så gik jeg hen til den mand, som var min stavspræsident, da jeg var dreng, ældste Harold B. Lee

(1899-1973), der nu tjente som medlem af De Tolv Apostles Kvorum. Jeg satte mig ved bordet over for ham. Jeg fortalte ham, hvor stor pris jeg satte på officersbestallingen. Jeg viste ham oven i købet den udnævnelse, jeg havde modtaget.

Efter han havde tænkt over sagen et øjeblik, sagde han: »Gør sådan her, bror Monson. Du skriver til forsvarsministeriet og fortæller dem, at du på grund af din kaldelse som medlem af biskoprådet ikke kan modtage udnævnelsen som officer af reserven i USA's flåde.«

Mit hjerte sank i livet. Så sagde han: »Skriv til kommandanten for det 12. flådedistrikt i San Francisco og fortæl dem, at du ønsker at træde ud af reserven.«

Jeg sagde: »Ældste Lee, du forstår dig ikke på militæret. Selvfølgelig vil de undlade at udnævne mig til officer, hvis jeg nægter at modtage udnævnelsen, men det 12. flådedistrikt vil ikke give slip på mig. Nu hvor det trækker op til krig i Korea, er det helt sikkert, at de indkalder en ikke udnævnt officer. Hvis jeg bliver indkaldt, bliver det ikke som officer, hvis jeg ikke tager imod denne udnævnelse. Er du sikker på, at det er det råd, som du ønsker at give mig?«

Ældste Lee lagde sin hånd på min skulder og sagde faderligt: »Bror Monson, vis mere tro. Militæret er ikke noget for dig.«

Jeg gik hjem. Jeg lagde den nu tårevædede udnævnelse tilbage i konvolutten med følgebrevet og accepterede ikke

Jeg ville ikke have haft den stilling, jeg har i Kirken i dag, hvis jeg ikke havde fulgt ældste Harold B. Lees råd.

udnævnelsen. Derpå skrev jeg et brev til det 12. flådedistrikt og bad om lov til at træde ud af flådens reserve.

Min udtrædelse af flådens reserve faldt i den sidste gruppe, der blev behandlet, før krigen brød ud i Korea. Mit stabskompagni blev indkaldt. Seks uger efter kaldelsen som rådgiver i biskoprådet blev jeg kaldet som biskop for min menighed.

Jeg ville ikke have haft den stilling, jeg har i Kirken i dag, hvis jeg ikke havde fulgt en profets råd, ikke havde bedt om beslutningen, og ikke havde erkendt en vigtig sandhed: Guds visdom virker ofte som tåbelighed for mennesker.¹ Men den største lektie, vi kan lære i dette jordeliv, er, at når Gud taler, og hans børn adlyder, gør de altid ret.

Det er blevet sagt, at historien ofte drejer på små hængsler, og det gør vores liv også. Valg afgør skæbner. Men vi er ikke efterladt uden hjælp, når vi skal vælge.

Hvis I ønsker at se himlens lys, hvis I ønsker at mærke den almægtige

Guds inspiration, hvis I ønsker at føle i jeres indre, at jeres himmelske Fader vejleder jer, så følg Guds profeter. Når I følger profeterne, er I på sikker grund. ■

NOTER

1. Se 1 Kor 2:14.

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

Det er ikke mange medlemmer af Kirken, der modtager råd på tommandshånd fra en apostel, som præsident Monson gjorde. Men vi vil stadig blive velsignet, når vi følger profeternes og apostlenes belæring. Overvej at læse præsident Monsons taler fra den seneste generalkonference (glem ikke de indledende og afsluttende bemærkninger). Se efter specifik vejledning eller opfordring til handling. I kan drøfte det, I finder frem til, med dem, I besøger, og overveje, hvordan I kan følge præsident Monsons råd.

I finder forslag til undervisning af børn og unge i dette budskab på side 6.

Gode råd til svære valg

Præsident Henry B. Eyring, førstestårer i Det Første Præsidentkab, har fortalt om en gang, hvor han fulgte et profetisk råd. Ved en generalkonference kom præsident Ezra Taft Benson (1899-1994) med et indtrængende råd til medlemmerne om at gøre sig fri af gæld – særligt prioritetsgæld.

Præsident Eyring sagde: »Jeg vendte mig mod min hustru efter mødet og

spurgte: »Tror du, vi på nogen måde kan gøre det?« Til at begynde med kunne vi ikke.« Men om aftenen kom han i tanke om en ejendom, som de forgæves havde prøvet at sælge i årevis. »Vi satte vores lid til Gud og ... hans tjeneres budskab, så jeg foretog et telefonopkald ... Jeg fik et svar, der stadig den dag i dag styrker min tillid til Gud og hans tjenere.« Samme dag havde en mand lagt et bud på Eyrings ejendom,

der lige var større, end deres gæld i det. Snart blev familien Eyring gældfri (se »Stol på Gud, og gå så hen og gør det«, *Liahona*, nov. 2010, s. 72).

I har måske ikke gæld i et hus, men profetiske råd kan vejlede jer her og nu, når I træffer svære valg omkring beskæftigelse, uddannelse, mission og dating. Drøft med jeres venner eller familie, hvordan I kan følge profeten, når I skal træffe beslutninger.

BØRN

Find vej

Der er en masse valg, vi må træffe for at komme tilbage til vor himmelske Fader. Vi kan bedst træffe de valg, når vi følger profeten.

Find vej gennem labyrinten. Se profetens råd, når du kommer til et valg.

Læs skriften
Gå til højre

Bed
Gå nedad og til højre

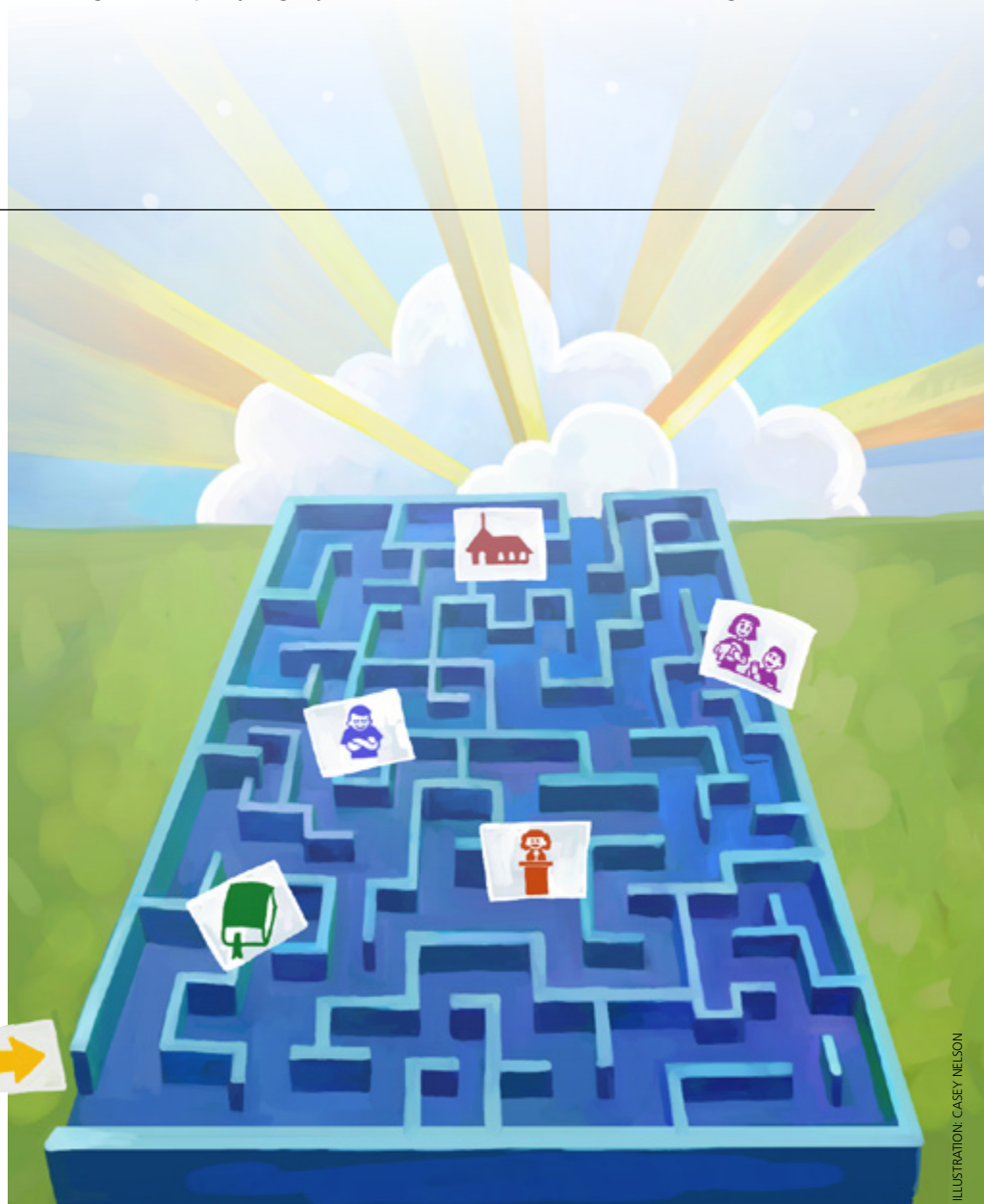
Bær dit vidnesbyrd
Gå til højre

Hjælp andre
Gå nedad og til venstre

Gå i kirke
Gå opad

Studér bønssomt dette materiale og søg svar på, hvad du skal tale om. Hvordan kan en forståelse af Frelserens liv og rolle øge din tro på ham og velsigne dem, som du våger over gennem besøgsundervisningen? Få yderligere oplysninger ved at besøge reliefsociety.lds.org.

Jesus Kristus: En lydig søn

Dette er en del af en serie af besøgsbudskaber, der omhandler forskellige aspekter ved Frelserens mission.

Det øger vores tro på Jesus Kristus at følge hans eksempel på lydighed. Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Er der noget underligt i, at Kristus først og fremmest vælger at definere sig i forhold til sin fader – at han elskede, adlød og føjede ham, som den loyale søn han nu var? ... Lydighed er himlens første lov.«¹

I skriften læser vi, at »når vi opnår en hvilken som helst velsignelse fra Gud, er det ved lydighed mod den lov, på hvilken den er baseret« (L&P 130:21). Vi udvikler os åndeligt, når vi nærmer os Gud gennem lydighed og indbyder Frelserens forsonende kraft i vores liv.

»Når vi vandrer i lydighed mod principperne og budene i Jesu Kristi evangelium, nyder vi en stadig strøm af de velsignelser, som Gud lover i sin pagt med os,« har ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum sagt. »Disse velsignelser giver

os de ressourcer, vi har brug for til at handle frem for blot at lade os påvirke, når vi går gennem livet ... Lydighed giver os større kontrol over vores liv, større evne til at komme og gå, til at arbejde og skabe.«²

Yderligere skriftsteder

Luk 22:41-46; L&P 82:10; 93:28

Tro, Familie, Tjeneste

Fra skrifterne

Ældste David A. Bednar har stillet spørgsmålet: »Kan den åndelige styrke, der følger af fortsat lydighed mod befalinge, gives til en anden person? Det klare svar ... er nej.«³

Lignelsen om de ti brudepiger er et godt eksempel på dette princip. Selvom alle brudepigerne tog deres lamper med »ud for at møde brudgommen«, var det kun fem af dem, der klogeligt tog olie med til lamperne. De andre fem var tåbelige, for de tog ikke olie med.

»Men ved midnat lød råbet: Brudgommen kommer, gå ud og mød ham! Da vågnede alle pigerne og gjorde deres lamper i stand«, men de tåbelige havde ingen olie. »Og de tåbelige sagde til de kloge: Giv os noget af jeres olie, for vore lamper går ud.

Men de kloge svarede: Nej, der er ikke nok til både os og jer. Gå hellere hen til købmanden og køb selv. Men da de var gået hen for at købe, kom brudgommen, og de, der var rede, gik med ham ind i bryllupssalen, og døren blev lukket« (Matt 25:1-13).

Tænk over følgende

Er der nogle eksempler på lydighed i skriften?

NOTER

1. Jeffrey R. Holland, »The Will of the Father in All Things«, Brigham Young University-foredrag, 17. jan. 1989, s. 4, speeches.byu.edu.
2. Se D. Todd Christofferson, »Styrken i pagter«, *Liahona*, maj 2009, s. 21.
3. David A. Bednar, »Omvendt til Herren«, *Liahona*, nov. 2012, s. 109.

NOTER TIL OKTOBERKONFERENCEN 2014

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38).

Når I gennemgår oktoberkonferencen 2014, kan I bruge disse sider (og noter fra konferencer i fremtidige numre) som hjælp i jeres studium og anvende den nyere undervisning fra de levende profeter og apostle og andre kirkeledere.

LÆRDOMSMÆSSIGE HØJDEPUNKTER

Vi ledes af levende profeter

»Da præsident Monson sidste år nåede 5-års-milepælen som præsident for Kirken, reflekterede han over sine 50 år i tjeneste som apostel og kom med denne udtalelse: »Jeg forsikrer jer om, at Kirken er i gode hænder. Det system, der er etableret for Rådet, der består af Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum, sikrer [os], at den altid vil være i gode hænder, og der er ingen grund til frygt eller bekymring, uanset hvad der sker. Vor Frelser, Jesus Kristus, som vi følger, som vi

tilbeder, og som vi tjener, står altid ved roret.«¹

Præsident Monson, vi takker dig for de sandheder! Og vi takker dig for en livslang eksemplarisk og hengiven tjeneste ... Vi opretholder dig, ikke alene med løftet hånd, men af hele vores hjerte og af al hellig bestræbelse.«

Ældste Russell M. Nelson, »Opretholdelse af profeten«, *Liahona*, nov. 2014, s. 76.

NOTE

1. »Message from President Thomas S. Monson«, *Church News*, 3. feb. 2013, s. 9.

PROFETISK LØFTE

Kristi sti

»Når vi bestræber os på at sætte Kristus som midtpunkt i vores liv ved at lære hans ord, ved at følge hans lære og ved at gå på hans vej, har han lovet, at han vil dele det evige liv med os, som han døde for at få del i. Der er intet større mål, end at vi vælger at acceptere hans tugtelse, blive hans disciple og udføre hans værk hele livet. Der er intet andet, intet valg, som kan forvandle os, som han kan.«

Præsident Thomas S. Monson, »Giv agt på den vej, du går«, *Liahona*, nov. 2014, s. 88.

ALLE BLIVER VELSIGNET VED FASTE

»Jeg bærer vidne om de mirakler af både åndelig og timelig art, der kommer til dem,

der følger fasteloven ... Påskøn dette hellige privilegium mindst en gang om måneden, og vær så gavmilde, som

omstændighederne nu tillader det med jeres fasteoffer og andre bidrag til humanitære, uddannelsesmæssige og missionerende formål. Jeg lover jer, at Gud vil være gavmild mod jer, og de, som jeres hænder har hjulpet, vil velsigne jeres navn for evigt.«

Ældste Jeffrey R. Holland, »Er vi ikke alle tiggere?«, *Liahona*, nov. 2014, s. 42.

SVAR TIL JER

Ved hver konference kommer profeter og ledere med inspirerede svar på spørgsmål, som Kirkens medlemmer har. Brug jeres *Liahona* fra november 2014 eller besøg conference.lds.org til at finde svar på disse spørgsmål:

- Hvordan er vor himmelske Fader og Jesus Kristus ét? Se Robert D. Hales, »Evtigt liv er at kende vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus«, s. 80.
- Hvad er et vidnesbyrd, og hvordan får jeg et? Se Craig C. Christensen, »Jeg kender selv til dette«, s. 50.
- Hvad gør jeg, mens jeg søger svar på mine spørgsmål? Se M. Russell Ballard, »Bliv i båden og hold fast!«, s. 89.

DRAG PARALLELLER

TEMPLER

Flere end en taler talte om det samme evangeliske emne. Her er, hvad tre talere sagde om templer:

- »Vi kan modtage inspiration og åbenbaring i templet – samt kraften til at klare livets modgang.« – Søster Linda K. Burton, »Forberedt på en måde, der aldrig tidligere er set«, s. 111-112.
- »Ved hjælp af templets nærende ånd kan vi lære virkeligheden af, kraften i og håbet ved Frelserens forsoning i vores eget liv.« – Søster Neill F. Marriott, »Giv jeres lys videre«, s. 118.
- »Hvis vi skal modtage alle de velsignelser, som Gud så gavmildt tilbyder, så skal vores jordiske vej føre til templet. Templer er et udtryk for Guds kærlighed.« – Søster Jean A. Stevens, »Guds Pagtsdøtre«, s. 117.

Hvis I vil læse, se eller lytte til generalkonferencetaler, så besøg conference.lds.org

EN TIME AT VÅGE MED HAM I

Maritza Gonzales Espejo

Jeg sad en dag og forberedte mig til at holde tale ved nadvermødet. Jeg læste artiklen »Jesu Kristi forsoning« af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum i Liahona fra marts 2008. I artiklen omtaler ældste Holland en drøm, som ældste Orson F. Whitney (1855-1931) havde, i hvilken han så Frelseren i Getsemane have. Ældste Whitney beskrev den smerte og lidelse, han så, Frelseren bar. Derefter skrev han:

»Lidt efter rejste han sig og gik hen til det sted, hvor apostlene var knælet ned – og nu sov dybt! Han ruskede forsigtigt i dem, vækkede dem og spurgte med en blidt irettesættende stemme, der var helt blottet for vrede eller revselse, om de ikke kunne våge sammen med ham blot en time. ...

Han gik tilbage, bad igen og vendte derpå tilbage og så, at de igen var faldet i søvn. Atter vækkede han dem, formanede dem og vendte tilbage for at bede som før. Dette skete tre gange.«¹

Da jeg læste det, trængte åbenbarelsens ånd ind i mit sind. I det øjeblik indså jeg, at den måde, jeg kunne »våge med ham en time på«, lå i min

tilgang til nadvermødet hver søndag. Siden da har jeg lært, at det er en time, hvori vi kan bede med større omtanke til vor himmelske Fader. Bøn er vigtig på alle tidspunkter, men den Ånd, der er til stede ved nadveren, gør det muligt for os at komme vor himmelske Fader og vor Frelser, Jesus Kristus, endnu nærmere. Når vi retter vore tanker mod Herren, er det på en måde ligesom at være der med ham

i de smertefulde timer, han udholdt, da han påtog sig vore synder. Det er en stund, hvor man kan tænke over den smerte, han led for os.

Nadvermødet betyder alt for mig. For mig er det en times uendelig frelse. Det er blevet en hellig stund, hvor jeg mindes og i bøn og ånd forpligter mig til at ære mine pagter og følge min Frelasers fuldkomne eksempel. Jeg ved, at han lever og

EN TÆNKSOM OG ÆRBØDIG STUND

»Nadveren bør være en stund fyldt med kraft, ærbødighed og eftertænksomhed. Den bør fremme åndelige indtryk og tilskyndelser. Den bør ikke forjages. Den er ikke noget, der skal »overstås«, så man kan komme til det egentlige formål med mødet. Den er selve formålet med mødet. Og alt, der bliver sagt, sunget eller bedt om under det møde, bør være i overensstemmelse med denne hellige ordinances storhed.«

Se ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, »Gør dette til ihukommelse af mig«, Stjernen, jan. 1996, s. 67.

elsker mig. Jeg ved, at det kun er gennem hans sonoffer og dyrebare blod, der blev udgydt, at vi alle kan blive frelst. Jeg ved, at det er sandt, for efterhånden som jeg har arbejdet på at våge med ham, er min forstand blevet oplyst, mit liv velsignet, og min vision om evigt liv i hans nærhed er blevet skærpet. ■

Forfatteren bor i Ica i Peru.

NOTER

1. Se Orson F. Whitney citeret i Jeffrey R. Holland, »Jesu Kristi forsoning«, *Liahona*, mar. 2008, s. 33.

HVORDAN KAN DET ÆNDRE MIT LIV AT TAGE NADVEREN?

Ved oktoberkonferencen 2012 sagde ældste Don R. Clarke fra De Halvfjerds: »Hvis vi på passende vis forbereder os til nadveren, kan vi forandre vores liv.« Han foreslog derefter »fem principper, der kan velsigne os, når vi værdigt modtager nadveren«:

1. Føl taknemlighed for Jesu Kristi forsoning.
2. Husk, at vi fornyr vores dåbspagt.
3. Søg følelsen af tilgivelse for vore synder.
4. Søg inspiration til løsninger på vore problemer.
5. Deltag værdigt i nadveren, så vi kan blive fyldt med Helligånden.

Ældste Clarke lovede: »Det vil altid være et godt nadvermøde, hvis nadveren er det centrale i vores tilbedelse.«¹

NOTER

1. Se Don R. Clarke, »Velsignelser ved nadveren«, *Liahona*, nov. 2012, s. 104-106.

VEJEN TIL EN EVIG FAMILIE

Garth og Sandy Hamblin

Da de først var blevet omvendt, var familien 'Akau'ola meget opsatte på at komme til templet.

En søndag morgen fik Siope 'Akau'ola fra Tonga øje på en familie klædt i deres søndagstøj, da han var på vej hjem efter at have drukket med vennerne det meste af natten. De grinte og talte sammen, mens de gik. Siope undrede sig over, hvorfor de var så glade, så han fulgte efter dem for at se, hvor de skulle hen.

Siope så familien gå ind i en sidste dages hellig-kirkebygning. Han kiggede ind gennem vinduerne og så flere ankomme. Der strålede en glæde fra deres ansigter, da familierne sad sammen og sang salmerne.

Siope tænkte på sin hustru, Liu. Den kærlighed, de havde for hinanden, da de blev gift, var kølnet. Siope ville gerne genskabe den kærlighed. Han skyndte sig hjem og fortalte sin hustru, at han havde fundet ud af, hvordan familien kunne få det bedre. De skulle tilslutte sig Kirken.

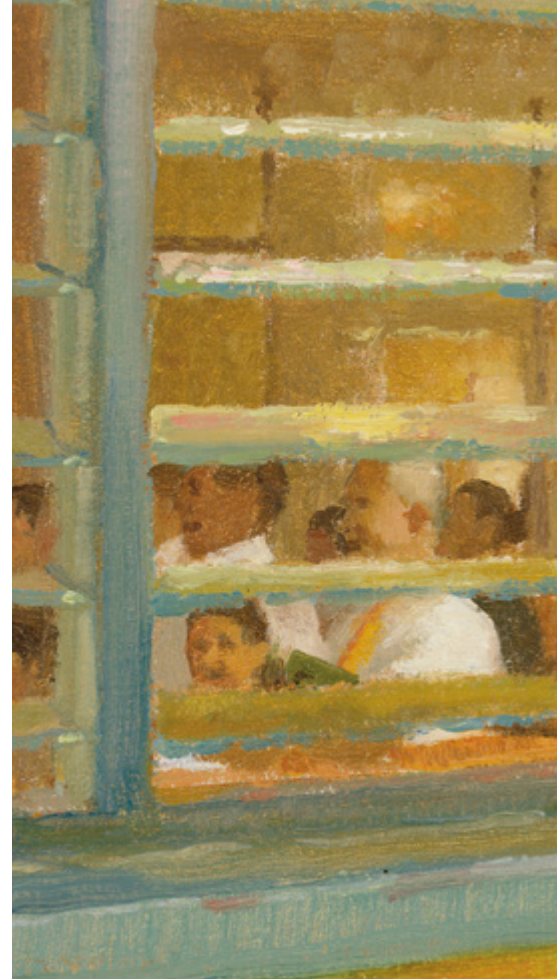
Selvsamme dag tog Siope hjem til biskoppen i sin landsby. Biskoppen genkendte Siope, da han havde set ham gå fuld rundt i gaderne. Da de talte sammen, kunne Siope spore tvivl i biskoppens ansigt, men han var fast besluttet. Han sagde lige ud til biskoppen, at han gerne ville døbes. Biskoppen tænkte sig om, inviterede Siope indenfor og begyndte at undervise ham i Jesu Kristi evangelium.

Til at begynde med tog Liu tingene med et vis forbehold, men hun så, hvordan hendes mand gradvist ændrede sig til det bedre. Siope begyndte at bruge mere tid sammen med sine børn og udviste mere kærlighed for sin hustru og familie gennem sine handlinger. Så Liu begyndte også at modtage missionærlektionerne, og snart blev de begge døbt.

Da etårsdagen for deres dåb nærmede sig, så familien 'Akau'ola frem til at opleve templets vidunderlige velsignelser. Siope sagde: »Hvis velsignelserne i templet er så meget større end dem, vi allerede har fået ved at blive døbt, så kan jeg slet ikke forestille mig, hvor skønne de er.« Templet i Tonga var under renovation, så trods deres ønske om at blive beseglet, var de enten nødt til at vente i over et år eller foretage den dyre rejse til New Zealand eller Fiji for at komme i templet.

Familien tænkte meget over det og bad om, hvad de skulle gøre. Til sidst besluttede de sig for at tage et lille lån. Mens de ventede på godkendelse, brændte den bank, der behandlede deres låneansøgning, ned. Alle låneansøgninger blev udskudt til det følgende år.

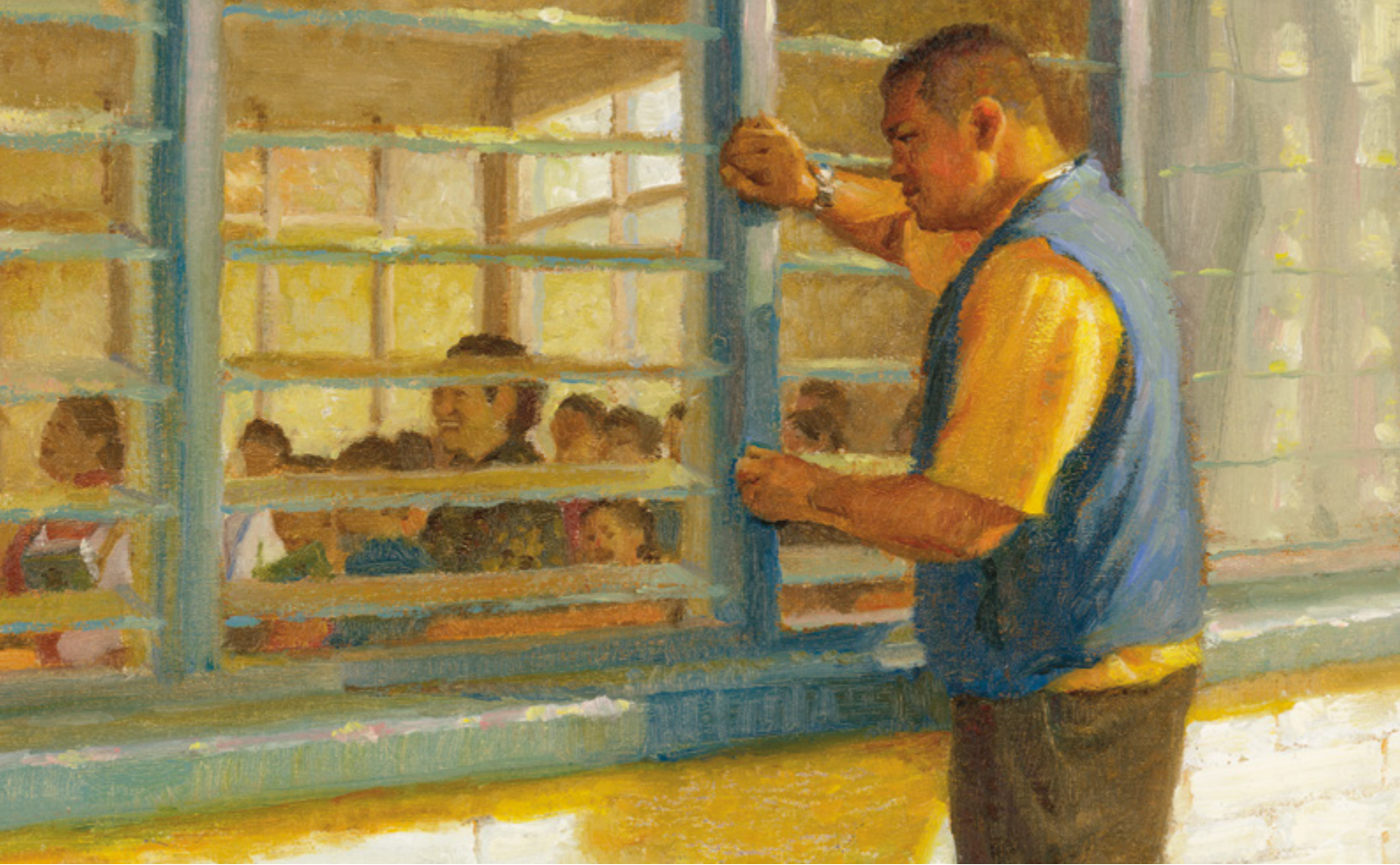
Siope og Liu blev meget skuffede. De sad sammen i deres lille stue

og bad om et mirakel. Da de bad og rådførte sig med hinanden, kom svaret til dem. »Jeg kunne se familiens bil for mig. Det var som om, den smilede til os og vidste, at den var svaret på vore bønner,« sagde Siope. Næste dag solgte de bilen og købte flybilletter til Fiji til familiens fem medlemmer.

De ankom meget sent til Nadi på Fiji med tre trætte børn og en lang køretur forude for at komme til templet i Suva. Liu sagde: »Jeg lærte, at jo mere vi prøver på at komme nærmere på Herrens hus, desto mere forsøger Satan at få os til at give op, inden vi får velsignelsen.«

Mens de sad i lufthavnen og prøvede på at finde ud af, hvad de så skulle gøre, var der en kvinde, der hjalp dem med at finde logi

og transport til Suva næste dag for en brøkdel af den sædvanlige pris. De følte, at Gud havde sendt en engel for at hjælpe dem.

De ankom til templet næste dag. »Da vi trådte ind i templet, følte jeg en fred og ro i mit hjerte,« fortæller Liu. Jeg har aldrig i mit liv set rent og hvidt på samme måde som i templet. Tanken kom til mig, »hvis templet, der er et hus, som er bygget af mennesker, er så smukt, hvor underskønt må det hjem, vor himmelske Fader har lovet os, så ikke være!«

Deres oplevelser i templet ændrede familiens liv. »Al den tid, vi var på Fiji, følte jeg vor himmelske Faders kærlighed til os,« sagde Liu. »Når vi vælger at følge ham, tager han sig virkelig af os.«

Store velsignelser fortsatte med at regne ned over familien 'Akau'ola, efter de vendte hjem. Både Siope og Liu modtog college-stipendiater, hvorfra de fik lærereksaminer, og de blev ansat ved Liahona High School.

Qua deres undervisning blev de opmærksomme på børn, der havde brug for et sted at bo. Sommetider kom

der børn alene, men flere gange to eller tre stykker og bankede på døren hos Siope og Liu. Og Siope og Liu lukkede dem ind. I deres lille hus bor der nu 20 mennesker. De har fem andre »adopteret« børn, som er flyttet hjemmefra for at gå i skole eller tjene på mission.

Siope og Liu ved, at disse børn vil vokse op og trives, fordi de er blevet vist kærlighed og retning. De, som ikke var medlemmer af Kirken, har taget evangeliet til sig og har nu et ønske om at tjene på mission. Siope og Liu kalder alle børnene i deres varetægt for *deres* børn, og alle børnene kalder Liu og Siope for mor og far. Familien 'Akau'ola ved, at de er blevet rigt velsignet og er lykkelige for at kunne dele disse velsignelser med andre. ■

Forfatterne er fra Alaska i USA og tjener på mission i Tonga.

ILDFLUER

David Wright

Har vi øjnene rettet mod evige belønninger – eller mod noget andet?

For adskillige år siden arbejdede jeg på en arkæologisk udgravning, der hed Aguteca, den lå i en smuk og afsides del af Guatemala, som man kun kunne komme til ved en lang sejltur op ad den snoede flod, Petexbatún.

En aften var jeg på vej tilbage til Aguteca sammen med flere andre arkæologer, efter vi havde tilbragt dagen ved en naboudgravning. Da vi sejlede op ad floden, var det kun motorens stille brummen og insekternes summen i baggrunden, man hørte, og jeg lænede mig tilbage mod bådens side og nød den fredfulde sejlad i den måneløse og usædvanligt klare nat. Alt imens båden fulgte flodens snoninger, prøvede jeg at bevare min fornemmelse af retning ved at følge Nordstjernen. Indimellem forsvandt Nordstjernen bag de mørke træer, der stod langs floden, men den viste sig altid igen kort tid efter.

Ved et knæk på floden tabte jeg igen Nordstjernen af syne bag trætoppene. Da båden vendte mod syd, spottede jeg den dog hurtigt igen, og jeg følte mig stolt over, at jeg som en anden erfaren sømand var i stand til at orientere mig. Efter at have kigget på den et minuts tid indså jeg dog, at jeg havde taget fejl. Jeg havde ikke spottet Nordstjernen eller nogen anden stjerne. Det var en ildflue, jeg så.

Først da blev jeg opmærksom på, at mange af »stjerne« over mig rent faktisk var ildfluer, der svævede stille i den varme nat. Skæret af de mange ildfluer var forbløffende nok næsten identisk med en fjern stjernes eller galakses glans, og flodens mange sving og snoninger havde gjort det let at forveksle de to ting.

»Hvordan havde jeg dog kunnet forveksle en lille ildflue med en uendelig glansfuld stjerne?« Det undrede mig. Svaret var klart, det handlede om perspektiv. Ildfluernes vage og flygtige lys havde kun kunnet dyste med stjernernes, fordi ildfluerne var så tæt på, og stjernerne var så langt væk. Ud fra mit perspektiv havde de nærmest virket identiske.

Ligesom ildfluer kan fristelser og prøvelser tårne sig op og virke store, fordi de er tæt på. Og de lovede

velsignelser kan, ligesom stjernerne, synes meget langt væk.

Vores åndelige kortsynethed kan have mange konsekvenser. Jo længere væk belønningen synes, jo mere fristet er vi til at tænke, at vi kan udskyde vores omvendelses dag og alligevel stadig vende tilbage til vor himmelske Fader og gøre krav på vores evige arv (se Alma 34:33-34). Vi kan begynde at tvivle på den evige belønning eller beslutte os for, at det er sjovere at tilfredsstille det naturlige menneske nu end at vente på velsignelser, som måtte komme meget senere. Vi kan måske frygte den endeløse, livslange kamp mod synd eller mangle tro på, at vor Frelser vil hjælpe os til at modstå Satans slag.

Vi taber alle det evige perspektiv af syne indimellem, udfordringen ligger i at finde det igen så hurtigt som muligt. Selvom verden kan tilbyde tillokkende efterligninger på belønninger, kan vi se hen til Jesus Kristus, når vi skal navigere gennem livets snoninger og sving og stole på, »at han er til og lønner dem, som søger ham« (Heb 11:6).

Det er efterhånden en del år siden, at jeg var med på den båd ned ad floden, men selv i dag tænker jeg mig om, når jeg fristes af noget og siger til mig selv: »Det er kun en ildflue.« ■

Forfatteren bor i Florida i USA.

EN KARTOFFEL TIL LÆREREN

Bonny Dahlsrud

Jeg lærte, at jeg ikke altid behøver at gøre noget stort ud af at tjene nogen.

Et enkelt udtryk for kærlighed kan være lige så rart.

Som underviser i grundskolen i mere end 25 år har jeg modtaget mange interessante ting af mine unge elever. Fjollede beskeder, tegninger og fantasifulde produktioner er almindelige gaver. Det var dog første gang, da jeg sidste år fik en kartoffel.

»En kartoffel til læreren,« sagde lille Emma stolt, da hun kom hen til katederet, »for jeg havde ikke noget æble.« Det var en mellemstor, renskuret kartoffel, og den var smuk af en kartoffel at være. Jeg takkede hende og lagde den på katederet. Jeg kunne se, hvordan stoltheden strålede ud af Emmas store, blå øjne, hver gang hun så på den i dagens løb.

Da jeg efter skoledagens ophør sad og arbejdede ved katederet, kunne jeg ikke lade være med at betragte kartofflen med et kærligt smil. Børn ser så enkelt på tingene, og med den ydmyge kartoffel havde Emma lært mig noget vigtigt. Jeg lod den ligge på katederet i over en uge, fordi den skulle minde mig om noget.

Som besøglærer og søster i min menighed ville jeg gerne tjene

andre, men jeg ventede altid på et »æble«, før jeg tog mig tid til at hjælpe. Hvis jeg havde travlt og ikke havde tid til at lave ekstra mad til nogen, eller jeg gerne ville give en bestemt blomst, men ikke kunne nå til blomsterhandleren, så ignorerede jeg Åndens stille, sagte stemme om nogen, der havde brug for min hjælp.

»Jeg gør noget i weekenden, når jeg har tid,« prøvede jeg at sige overbevisende til mig selv. »Der er ikke nogen, der har brug for mig i dag.«

Men hvad nu, hvis der var nogen, som gjorde? Hvad nu hvis jeg ikke havde ignoreret tilskyndelsen til at besøge en ældre nabo eller en ung enke, der lige havde mistet sin

mand? Kunne jeg have hjulpet eller ydet nogen en tjeneste med det, jeg havde at give da – en »kartoffel«?

Jeg lærte en vigtig lektie af Emma, som jeg virkelig prøver at øve mig i. Har jeg ikke et æble, så giver jeg en kartoffel, og jeg gør det med det samme. Jeg venter ikke for at lave en særlig ret eller min citroncremetærte; jeg køber en æske småkager i stedet for. Jeg kommer ikke forbi blomsterhandleren så tit, men jeg kan komme forbi til en snak uden blomster. Et hjemmelavet kort ville være fint, men det kan en hurtig telefonsamtale også være. Jeg behøver ikke altid at gøre noget stort ud af at tjene nogen. Et enkelt udtryk for kærlighed kan være lige så rart.

Jeg har taget kartofflen med hjem nu, men jeg tror ikke, at jeg nogensinde spiser den. Den tjener som en konstant påmindelse til mig om at tjene, når jeg føler mig tilskyndet til det. Jeg giver, hvad jeg kan nu i stedet for at vente til senere. En kartoffel til læreren var vitterligt den fineste gave. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

Krav opfordrer seminar elever til at hæve niveauet

Nye krav til seminarafslutning, som vil hjælpe eleverne med at »hæve niveauet«, bliver nu ført ud i livet overalt i Kirken. Kravene, som træder i kraft i begyndelsen af dette års studium af Lære og Pagter og Kirkens historie, omfatter to store ændringer:

1. Det kræves af seminar eleverne, at de læser det standardværk, som de studerer det år, foruden at de får point for deltagelse og en kirkeleders

Seminar elever i Guyana i Sydamerika studerer sammen i skrifterne.

godkendelse fra deres biskop eller grenspræsident. Skriftstudium er tidligere blevet fremhævet, men det er nu et krav for at bestå.

2. Det kræves af eleverne, at de består to evalueringer af indlæring i løbet af året med en score på mindst 75 %. Den første evaluering foretages midt på året og den anden ved årets afslutning. Evalueringerne handler primært om den læremæssige forståelse og anvendelse af evangeliske principper i hverdagen.

De nye seminar krav – sammen med *Forkynd mit evangelium: En vejledning til missionering* og undervisningsmaterialet til de unge om søndagen, *Kom og følg mig* – giver de unge mulighed for at blive mere selvstændige i deres vidnesbyrd, styrker deres forståelse af evangeliet og styrker deres evne til at fortælle andre om deres viden, når de forbereder sig på et liv i tjeneste og som disciple.

Ved årets afslutning modtager eleverne enten et bevis, der viser, at de har opfyldt kravene (deriblandt studium og evalueringer) eller et bevis for deltagelse, der viser, at de har opfyldt kravene for deltagelse. ■

Indekseringsudfordring sætter rekorder

Deltagere i den internationale indekseringsudfordring skabte en ny rekord med flest indekseringsdeltagere online på en dag. I alt 66.511 frivillige gik på internettet den 22. juli 2014 for at se på billeder af historiske optegnelser og kopiere informationen til søgbare databaser på FamilySearch.org. Den tidligere rekord var på 49.025 frivillige og fra juli 2012, da man indekserede den amerikanske folketælling fra 1940.

Udfordringen skabte også det næsthøjeste antal af indsendte optegnelser, der nåede op på over 5,7 millioner (Hver optegnelse indtastes af to frivillige og gennemgås derefter af en tredje frivillig kendt som en mægler for at sikre kvalitet og nøjagtighed).

»Vore medlemmer, unge som gamle, har deltaget med et villigt hjerte,« fortalte biskop Crouet i Toulouse i Frankrig. »Hvilken vidunderlig oplevelse.«

Christopher Jones fra Wales sagde: »Vi arrangerede vores familieaften sådan, at vi alle kunne indeksere – to forældre og syv børn i alderen fra 18 til 5 år. Alt i alt indtastede vi som familie over 900 optegnelser!«

Natalie Terry fra Bangkok i Thailand fortalte, at hun elskede at deltage i den verdensomspændende indekseringsdag med sin 13-årige datter. Og Chris Shead fra Chorley i England sagde, at han var i stand til at finde omkring 30 nye familienavne, deriblandt »en lille pige, der døde kort efter sin dåb og var faldet igennem hullerne mellem folketællingerne. ■

Ældste David A. Bednar siger, at de sociale medier giver en unik mulighed for at fortælle andre om evangeliet.

Apostel giver råd om de sociale medier

»Jeg formaner jer til at begynde her i dag med at oversvømme jorden med budskaber, der er fyldt med retskaffenhed og sandhed, budskaber, der er ægte, opbyggende og prisværdige, og som bogstavelig talt oversvømmer jorden som en flodbølge,« sagde ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum i en tale ved Education Week på Brigham Young University den 19. august 2014.

»Jeg beder om, at vi ikke blot deltager i en mindre stormflod, der rejser sig hurtigt og derefter aftager lige så hurtigt igen,« formanede han i et budskab, som fokuserede på kraften i de sociale medier til at kommunikere sandheden. Ældste Bednar kaldte dette tidspunkt for »en unik årstid i verdenshistorien«, hvor vi er velsignet med »en mirakuløs fremgang af nyskabelser og opdagelser, der fremskynder arbejdet med frelse.

»Ca. 40% af vores verdensomspændende missionærstyrke bruger snart digitale apparater som et redskab i deres arbejde med omvendelse, fastholdelse og aktivering,« sagde

han. »Jeg er sikker på, at vi alle anerkender, hvordan teknologien har fremskyndet slægtsforskning og tempeltjeneste, vores individuelle studium og familiestudium af det gengivne evangelium og gjort det muligt for os at lære om, se og opleve verden på bemærkelsesværdige måder.«

Han påpegede, at den seneste indsats på de sociale medier omfatter en påskevideo, der er produceret af Kirken, *På grund af ham*, som er blevet set mere end 5 millioner gange i 191 lande og territorier, og hashtagget #didthoughttopray førte til mere end 40.000 samtaler om behovet for bøn.

Disse og mange andre bestræbelser er »blot en lille dråbe,« fortalte han og kaldte på sidste dages helige til at »hjælpe med at forvandle denne dråbe til en flodbølge.« Han sagde også, at når man bruger de sociale medier:

- »Skal vi ikke overdrive, forskønne eller foregive at være en anden

person eller noget, vi ikke er. Indholdet bør være troværdigt og opbyggende.«

- »Vore budskaber bør søge at opbygge og opløfte, snarere end at diskutere, skændes, fordømme eller fornedre.«
- »Vær modige og frimodige, men ikke overlegne, når vi opretholder og forsvare vores tro og undgå strid. Som disciple er det vores formål at bruge de sociale medier som et middel til at formidle lyset og sandheden af Jesu Kristi genopgivne evangelium.«
- »For meget tid kan gå til spilde, for mange forhold kan blive beskadiget eller ødelagt, og tidligere mønstre af retskaffenhed kan blive forstyrret, når teknologien bliver brugt på upassende vis. Vi bør dog ikke lade endda god brug af de sociale medier overtage en bedre anvendelse af vores tid, energi og ressourcer.«
- »Vi behøver ikke at blive eksperter eller fanatiske omkring de sociale medier. Og vi er ikke nødt til at tilbringe overdreven tid på at skabe og sprede vores budskab.« ■

*Må I vælge at være et lys for verden, hjælpe med
at frelse Guds børn, nyde glæde og i sidste ende
det evige livs velsignelser.*

**Ældste
Russell M. Nelson**

De Tolv Apostles
Kvorum

HVAD VIL DU VÆLGE?

I blev udpeget af jeres himmelske Fader til at opbygge Guds rige på jorden i denne tid og til at forberede et folk til at modtage Frelseren.

I er som den stærke og stræbende ungdom¹ bogstaveligt talt Guds sønner og døtre, født på denne tid i verdenshistorien med et helligt formål. Skønt samfundets moralske og religiøse værdier synes at svækkes verden over, vil denne kirkes ungdom være eksempler på Herrens standard og være lysende ledestjerner, der drager andre til ham. Jeres identitet og formål er unik.

Hvad er jeres identitet? I er børn af den pagt, Gud indgik med Abraham, da Abraham blev lovet, at »alle jordens slægter skal velsignes i dit afkom« (ApG 3:25; se også 1 Ne 15:18; 3 Ne 20:25). I er også den forjættede dags børn,² denne periode i verdenshistorien, hvor evangeliet skal forkyndes vidt og bredt over hele jorden.

Hvad er målet for jer? I, brødre, blev forudordineret i forudtilværelsen til at bære præstedømmet (se Alma 13:2-3). Og I, søstre, blev udvalgt før verdens begyndelse til at føde og drage omsorg for børn, og i dette ærer I Gud (se L&P 132:63). Har I søstre overvejet, hvad det betyder at være medskabere med Gud?

Hver enkelt af jer unge mand og kvinde blev udpeget af jeres himmelske Fader til at opbygge Guds rige på jorden i denne tid og til at forberede et folk til at modtage Frelseren, når han skal regere som tusindårsrigets Messias. Jeres ædle førstefødselsret, identitet, mål og guddommelige udpegelse adskiller jer fra alle andre.

Men hverken jeres førstefødselsret, jeres førjordiske ordination eller udpegelse kan frelse eller ophøje jer. Det opnår I gennem jeres individuelle beslutninger, og når I vælger at gøre brug af kraften i Herrens forsoning. Det store evige princip om handlefrihed er afgørende i Faderens plan. Så hvad vælger I stærke og stræbende unge?

Vælger I at tilegne jer større kundskab?

Alle kan uddanne sig. Ingen andre kan uddanne sig for jer. Så tilegn jer et stærkt ønske om at lære, hvor I end befinder jer. For os som sidste dages hellige er det at få en uddannelse ikke blot et privilegium, det er et religiøst ansvar. »Guds herlighed er intelligens« (L&P 93:36). Så vi uddanner os også til evigheden.

»Uanset hvilket intelligensniveau vi opnår i dette liv, så opstår det sammen med os i opstandelsen.

Og hvis en person ved sin flid og lydighed opnår større kundskab og intelligens i dette liv ... så har han en tilsvarende fordel i den kommende verden« (L&P 130:18-19).

Et så langsigtet perspektiv kan hjælpe jer til at træffe gode valg angående læring og uddannelse.

Vær ikke bange for at forfølge jeres mål – eller drømme! Men vid, at der ikke findes nogen genvej til udmærkelse eller kompetence. Uddannelse er forskellen på *at ønske*, at man kunne hjælpe andre mennesker og *at være i stand til* at hjælpe dem.

Hvilket slags liv vælger I?

I forventes at leve på en anderledes måde end andre. I ved, hvad Paulus sagde til den unge Timotheus: »Vær et forbillede for de troende i tale, i adfærd, i kærlighed, i troskab, i renhed« (1 Tim 4:12).³ Vælg at tænke og handle anderledes end folk af verden. Vælg at se anderledes ud og se, hvordan I kan virke for det gode. Søster Ardeth G. Kapp har engang sagt: »Man kan ikke være livredder, hvis man ligner alle andre svømmere på stranden.«⁴

Som unge med den ædle førstefødselsret kan I få en fantastisk start på livet, men I har også et større ansvar. »For af ham [eller hende], til hvem meget er givet, bliver der krævet meget« (L&P 82:3; se også Luk 12:48). En del af det, der kræves, er, at man lader sig indrullere. Da I blev døbt, blev I faktisk hvervet til Herrens hær.⁵ I forudtilværelsen stod I på Jesu Kristi side under krigen i himlen. Og nu fortsætter konflikten mellem gode og onde kræfter her på jorden. Det er sandt! (Se Åb 12:7-9; L&P 29:40-41). På Guds side finder

man Jesus Kristus, som blev forudordineret til at blive verdens Frelser (1 Ne 10:4). På den modsatte side finder man Satan – en oprører og modstander af handlefriheden (se Moses 4:3).⁶

Guds plan tillader, at modstanderen kan friste jer, så I kan udøve jeres handlefrihed til at vælge det gode frem for det onde, til at vælge omvendelse, til at vælge at komme til Jesus Kristus, tro på hans lære og følge hans eksempel. Det er et stort ansvar og en stor tillid!

Jeres frihed til at vælge selv er så afgørende for jeres evige fremgang og lykke, at modstanderen udøver en ekstraordinær indsats for at underminere den (se 2 Ne 2:27; 10:23).

Vil I fastsætte nogle prioriteter, som kan hjælpe jer i jeres beslutninger?

Alle jeres valg vil ikke stå mellem godt og ondt. Mange valg er mellem to gode muligheder. Ikke alle sandheder er skabt lige, så I er nødt til at prioritere. Vid i jeres stræben efter kundskab, at den allervigtigste sandhed, som I kan lære, kommer fra Herren. Det bekræftede Frelseren selv i sin ypperpræstelige bøn til Faderen. Han sagde: »Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus« (Joh 17:3). Søg frem for alt andet, I prøver på at lære, at kende Gud, vor himmelske Fader, og hans Søn, Jesus Kristus. Lær dem at kende og elsk dem, som jeg gør.

Et andet væsentligt skriftsted, som har hjulpet mig gennem livet, er dette: »Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift« (Matt 6:33).

I bør mere end noget andet i denne verden have et ønske om at træffe valg, der leder til den ultimative og herlige skæbne – evigt liv. Det er Guds store herlighed for jer (se L&P 14:7; Moses 1:39). Gør evigt liv til jeres højeste prioritet. Studér skrifterne, såsom afsnit 76 og 88 i Lære og Pagter, for at forstå mere om de forskellige velsignelser, der venter dem, der vælger evigt liv, og dem, der ikke gør det. Vælg evigt liv som jeres første prioritet og læg mærke til, hvordan andre valg falder på plads.

Mange mennesker har endnu ikke fundet guddommelig sandhed og ved ikke, hvor de skal finde den. Men I unge af den ædle førstefødselsret kan komme dem til undsætning.

Hvem vælger I at omgås med?

I vil komme til at omgås mange gode mennesker, som også tror på Gud. Uanset om de er jøder, katolikker, protestanter eller muslimer, så ved troende, at der er en absolut sandhed! Troende på Gud har en samvittighed. Troende adlyder frivilligt både civile og guddommelige love, selv love, som ellers ville være umulige at håndhæve.

Med jeres forpligtelse til at adlyde civile og guddommelige love stopper I for rødt lys, selv om der ikke er andre trafikanter i syne. I ved som Guds børn, at selv hvis politiet ikke fanger jer, så er det stadig forkert at stjæle, slå ihjel eller bedrive hor, og Gud vil i sidste ende holde jer ansvarlige. I ved, at konsekvenserne for ikke at følge reglerne ikke er timelige, men evige.

På jeres rejse gennem livet vil I også stifte bekendtskab med mennesker, som ikke tror på Gud. Mange af dem har endnu ikke fundet guddommelig sandhed og ved ikke,

hvor de skal finde den. Men I unge af den ædle førstefødselsret kan komme dem til undsætning. I stort tal bakker I op om Guds profets kald om flere missionærer. Vi er dybt taknemlige for hver eneste en!

Når I omgås med ikke-troende, vær da opmærksomme på, at nogle få af dem ikke vil jeres bedste (se L&P 1:16). Flygt – ligeså snart I måtte opdage det – flygt hurtigt og permanent fra dem (se 1 Tim 6:5-6, 11).

I vil desværre også møde mennesker, hvis desperate søgen efter noget, der for dem ligner lykke, fører dem ned af syndens glatte skrænt. Vogt jer for den slimede sliske! Ethvert behag ved synd er kun flygtigt, og minder om synd er fyldt med nagende og tyngende skyld. Den syndige forvrængning af det, der guddommeligt blev skabt til at forene mand og hustru, er blot en hul efterligning. Enhver uretmæssig oplevelse er blottet for dybere betydning og kærlige minder.

Vælger I frihed eller fangenskab?

Gudløse kræfter er på spil overalt. I lever bogstaveligt talt i fjendeland.⁷ Pornografiens giftige plage hærger overalt. Den fanger alle, som giver efter, i sit luskede greb.

Det blev forudset af Herren, som har sagt: »Og nu viser jeg jer en hemmelighed, noget som finder sted i lønkamrene, og som i tidens løb vil medføre jeres udryddelse, og I vidste det ikke« (1&P 38:13, se også vers 28).

Overvej, hvor mange mennesker der i mange lønkamre søger at ødelægge jeres liv og lykke! Der er ikke noget nyt i kødelig fristelse. Apostlen Peter advarede om samme snare, da han skrev:

»De [forfører]... i kødeligt begær andre, som lige har gjort sig fri ...

de lover dem frihed, skønt de selv er slaver af fordærvelsen; for det, man ligger under for, er man slave af« (2 Pet 2:18-19).

Undgå det slaveri, mine kære brødre og søstre. Ser I pornografi, så hold op med det nu! Søg hjælp fra jeres biskop. Ingen er kløgtig nok til at overliste modstanderen på egen hånd, når først man er blevet forgiftet af pornografi. Det er ligeså smitsomt som spedalskhed, ligeså vanedannende som speed, og lige så ætsende som lud.

Vil I vælge at følge Herren eller menneskers filosofier?

Studér nøje »Familien: En proklamation til verden.«⁸ Familien er under angreb verden over, men sandhederne i familieproklamationen vil styrke jer.

I må forstå de vidtrækkende konsekvenser af samfundets nuværende ordstrid over selve definitionen på ægteskab. Den nuværende debat går på spørgsmålet om, hvorvidt to mennesker af samme køn kan blive viet. Hvis I har spørgsmål angående Kirkens holdning til dette eller andre vigtige emner, så overvej det bønsmøt og lyt derefter opmærksomt til de levende profeters budskaber. Deres inspirerede ord kan tillige med inspiration fra Helligånden give jer en større og mere sand forståelse.⁹

Debatten om ægteskabet er en ud af de mange kontroverser, der vil udfordre jer i fremtiden. I vil som unge af den ædle førstefødselsret vælge at stå for Herren og hans sandhed mod modstanderens voldsomme røst.

Apostlen Paulus profeterede om vor tids vanskeligheder (se 2 Tim 3:1-5). Paulus' præcise forudsigelse af vor tids åndelige fordærv blev fulgt op af en betryggende konklusion, der fortæller os, hvordan vi kan skærme os: »Fra barnsben kender du De hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus« (2 Tim 3:15).

Jeg tilslutter mig hans råd: fortsæt med at studere skrifterne. Bliv ved med at gøre de ting, der opbygger jeres tro på Jesus Kristus. Og bemærk da de vise valg, I vil føle det naturligt at træffe.

Jeres tro på Jesus Kristus og hans evangelium vil give jer modet til at blive gift og til at få børn, mens I er unge og i stand til at få dem. Når I når min alder, vil I skatte jeres børn, jeres børnebørn og oldebørn mere end nogen berømmelse og rigdom, der ellers må blive jer til del.

Hvordan vil I forberede jer på jeres personlige interview med Frelseren?

I unge af den ædle førstefødselsret er ikke fuldkomne endnu. Det er ingen af os. Så I er, som resten af os, meget taknemlige for Frelserens forsoning, som giver fuldstændig tilgivelse, når I oprigtigt omvender jer. I ved også, at jeres tid her på jorden er relativt kort. Med tiden vil enhver af jer forlade denne skrøbelige eksistens og gå videre til den næste verden.

Dommens dag venter os alle. Jeg ved, at »portens vogter er Israels Hellige; og han beskæftiger ingen tjener der« (2 Ne 9:41). Ja, vi skal hver især stå til regnskab for Jesus Kristus.

Hver eneste dag på jorden giver jer tid og mulighed for at forberede jer på det møde. Men I skal vide dette: Når I vælger at leve på Herrens side, er I aldrig alene. Gud har givet jer adgang til sin hjælp på jeres færd fremad på livets faretruende sti. Når I flittigt og oprigtigt udøser jeres hjerte til ham i daglig bøn, vil han sende sine engle til at hjælpe

Vælg at tænke og handle anderledes end folk af verden. Vælg at se anderledes ud og se, hvordan I kan virke for det gode.

jer (se L&P 84:88). Han har givet jer Helligånden til at være ved jeres side, når I lever værdigt. Han har givet jer skrifterne, så I virkelig kan mætte jer med Jesu Kristi ord (se 2 Ne 9:51; 32:3) Han har givet jer de levende profeternes ord, som I kan give agt på.

Til hvem vil I sætte jeres lid?

I ved, at Gud er jeres Fader. Han elsker jer. Han ønsker, I skal være lykkelige Sæt jeres lid til ham (se 2 Ne 4:34; 28:31). Hav fokus på hans hellige tempel. Vær værdige til at modtage jeres begavelse og beseglende ordinancer. Forbliv trofaste mod disse pagter, og kom ofte til templet. Husk på, at jeres højeste mål er at opnå den største af alle Guds velsignelser, nemlig evigt liv (se L&P 14:7). Tempellets ordinancer er altafgørende i forhold til den velsignelse (se L&P 131:1-3).

Jeg opfordrer jer til bønsumt at studere udtalelsen i skrifterne om jeres identitet, mål og velsignelse (se L&P 86:8-11).

Ja, I er vitterligt unge af den ædle førstefødselsret, skabt i Guds billede. I er de retmæssige arvinger, som skal prøves. Må I vælge at være et lys for verden, hjælpe med at frelse Guds børn, nyde glæde og i sidste ende det evige livs velsignelser. ■

Fra CES-foredraget »Unge af den ædle førstefødselsret: Hvad vælger I?«, der blev holdt på Brigham Young University – Hawaii den 6. september 2013. Find talen i sin helhed på cesdevotionals.lds.org.

NOTER

1. »Så fast som de evige bjerge«, *Salmer og sange*, nr. 168.
2. »Nu Israels genløser«, *Salmer og sange*, nr. 5
3. Ordet *adfærd* er oversat fra det græske ord *anastrofe*.
4. Ardeth Greene Kapp, *I Walk by Faith*, 1987, s. 97.
5. Se »Modigt må vi kæmpe«, *Salmer og sange*, nr. 165.
6. Nogle mennesker beskriver handlefrihed som *handlefrihed uden ansvar*, men det står ikke i skrifterne. Skrifterne taler kun om den *moralske handlefrihed* (se L&P 101:78).
7. Se Boyd K. Packer, »Råd til de unge«, *Liahona*, nov. 2011, s. 16, 18.
8. Se »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
9. Kirkens inspirerede proklamation om familien lyder: »Familien er indstiftet af Gud. Ægteskabet mellem mand og kvinde er grundlæggende i hans evige plan. Børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer og blive opdraget af en far og en mor« (»Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, okt. 2010, s. 129).

HVAD SLAGS lærere BØR VI DA VÆRE?

*Dersom vi i sandhed
ønsker at blive som
Frelseren, er vi nødt til
at lære at undervise,
som han gjorde.*

Fra Søndagsskolens
hovedpræsidentskab

**Tad R. Callister, præsident (i midten);
John S. Tanner, førsterådgiver
(til venstre) og Devin G. Durrant,
andenrådgiver (til højre)**

Den opstandne Herre var næsten færdig med sit besøg i Amerika. Kort forinden var han steget ned fra himlen for at bringe lys i det mørke, der havde indhyllet nefitternes og lamanitternes land efter hans død. Han havde undervist, vidnet og bedt. Han havde velsignet, udredt spørgsmål og oprettet sin kirke. Nu, hvor han gjorde sig klar til at tage afsked med sine disciple, pålagde han dem et hverv, som helt sikkert må have indgydt dem mod:

»I kender det, som I må gøre i min kirke; for de gerninger, som I har set mig gøre, skal I også gøre ...

Hvad slags mænd burde I derfor være? Sandelig siger jeg til jer: Ligesom jeg er« (3 Ne 27:21, 27).

Jesus opfordrede os til at blive, som han er, og et af hans storladne karaktertræk er hans evne til at undervise. Han er Mesterlæreren. For at blive som han er, er vi nødt til at blive mere kærlige lærere, der kan ændre livet for andre ikke blot i kirken, men også i hjemmet. For at blive som han er, bør

vi have et brændende ønske i hjertet om at kunne undervise, som han underviste.

Spørgsmål og opfordringer

Jesus underviste ofte ved hjælp af spørgsmål og opfordringer. Tænk for eksempel på dengang, han tilbragte tid sammen med sine disciple på det amerikanske kontinent. Engang mens de bad, viste Frelseren sig for dem og kom med dette imødekommende og åbne spørgsmål: »Hvad vil I, at jeg skal give jer?« (3 Ne 27:2) Hvad ville I svare, hvis Frelseren stillede jer det spørgsmål?

Disciplene svarede: »Herre, vi vil, at du vil fortælle os det navn, hvorved vi skal kalde denne kirke, for der er mundhuggerier blandt folket angående denne sag« (3 Ne 27:3).

Kristus besvarede deres spørgsmål med et mere: »Har de ikke læst skrifterne, som siger, at I må påtage jer Kristi navn, som er mit navn?« (3 Ne 27:5). Dette spørgsmål mindede hans elever om, at de selv skulle lægge

en vis indsats i at besvare deres egne spørgsmål, og at svarene på mangt et spørgsmål kan findes i skriften.

Så opsummerede han ved at minde disciplene om betydningen af sit navn. Hans ord indeholder en opfordring til dem om at handle og et løfte om en velsignelse: »Og den, der påtager sig mit navn og holder ud til enden, han skal blive frelst på den yderste dag« (3 Ne 27:6).

En undervisningsmodel

I disse få, korte vers gav Jesus Kristus os en guddommelig metode til undervisning. Han indledte med et tankevækkende spørgsmål, som var udformet til at afdække elevernes behov. Han afventede og lyttede derefter til deres svar.

Når eleverne havde svaret, hjalp han dem til at finde det, de søgte, ved at henvise dem til skrifterne.

Til sidst kom han med to opfordringer og stillede en vidunderlig velsignelse i udsigt for dem, der villigt handler på hans opfordringer. Den undervisningsmetode, Kristus anvendte ved denne lejlighed, kan opsummeres i disse fem principper:

1. Stil gode og åbne spørgsmål.

Frelseren sagde: »Hvad vil I, at jeg skal give jer?« Det spørgsmål indbyder til en mangfoldighed af svar. Når vi stiller sådanne spørgsmål, hjælper vi eleverne til at formulere, hvad de ønsker at lære, og vi hjælper dem til at fokusere på de vigtigste ting. Vi involverer dem aktivt i egen læring.

2. Lyt til jeres elever.

Jesus Kristus lyttede, da de sagde: »Herre, vi vil, at du vil fortælle os det navn, hvorved vi skal kalde denne kirke.« Ved at lytte opmærksomt bliver vi bedre i stand til at fokusere på elevernes behov.

3. Brug skrifterne.

Kristus sagde påmindende til sine disciple: »Har de ikke læst skrifterne, som siger, at I må påtage jer Kristi navn, som er mit navn?« Både lærer og elev bør bruge tid i skrifterne i forbindelse med at forberede sig på lektioner. Studium af skriften er en afgørende del af den åndelige forberedelse for både elev og lærer.

4. Tilskynd jeres elever til handling.

Kristus opfordrede sine disciple til at (1) påtage sig sit navn og (2) holde ud til enden. I *Forkynd mit evangelium* står der: »Du bør sjældent, hvis nogensinde, tale med mennesker eller undervise dem uden at give en opfordring til at gøre noget, som vil styrke deres tro på Kristus.«¹ Dette gode råd gælder ikke blot missionærer, men for al undervisning i evangeliet.

5. Mind jeres elever om de lovede velsignelser i forbindelse med lydighed.

Til sidst lovede Jesus Kristus sine elever, at de, som handlede på hans opfordringer, ville »blive frelst på den yderste dag«. Kristus lover os ofte store velsignelser for vores lydighed (se L&P 14:7). Vi kan gøre det samme som undervisere i hans evangelium.

Eksemplet ovenfor viser flere vigtige undervisningsmetoder, som

Frelseren gjorde brug af. Derudover anvendte han af og til også lignelser og analogier, når han underviste. Lejlighedsvist udfordrede og irettesatte han endog sine kritikere. Men han underviste altid med kærlighed også til dem, der blev irettesat (se Åb 3:19).

Elsk jeres elever

Vi må også altid undervise med kærlighed og barmhjertighed, hvis vi vil undervise, som Frelseren gjorde. Kærlighed åbner hjertet hos både lærer og elever, så »begge bliver opbygget og fryder sig sammen« (L&P 50:22).

Et tydeligt eksempel på Frelserens kærlighed til dem, han underviser, finder man i 3 Nefi, hvor han beder for, græder med og velsigner folket. Da han bad til sin Fader for dem, kunne nefitterne føle hans kærlighed: »Ingen kan fatte den glæde, som fyldte vor sjæl på det tidspunkt, vi hørte ham bede til Faderen for os« (3 Ne 17:17).

Han græd af glæde over dem og velsignede dem for deres tro, så stor var hans kærlighed.

»Velsignede er I på grund af jeres tro. Og se nu, min glæde er fuldkommen.

Og da han havde sagt disse ord, græd han« (3 Ne 17:20-21).

Stor kærlighed giver grundlag for stor indlæring. Skriften beretter, at »hans ansigt smilede over dem« og »deres hjerte var åbent, og de forstod i hjertet« (3 Ne 19:25, 33).

Tilskynd jeres elever til at bære vidnesbyrd

Frelseren gav også sine lærlinge mulighed for at bære deres vidnesbyrd. For eksempel »da Jesus kom til området ved Cæsarea Filippi, spurgte han sine disciple: »Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?«

De svarede: »Nogle siger Johannes Døber, andre Elias, og andre igen Jeremias eller en anden af profeterne.«

Så spurgte han dem: »Men I, hvem siger I, at jeg er?»

Simon Peter svarede: »Du er Kristus, den levende Guds søn« (Matt 16:13-16).

Da Peter havde båret sit vidnesbyrd, udtalte Kristus forunderlige velsignelser over ham:

»Salig er du, Simon, Jonas' søn, for det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader i himlene.

Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den.

Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene« (Matt 16:17-19).

I vore bestræbelser på at blive mesterlige lærere vil vi også ofte stille spørgsmål, som tilskynder eleverne til at bære deres vidnesbyrd, både verbalt og i hjertet. Vi vil opfordre vore elever til at stræbe efter oplevelser, som opbygger deres vidnesbyrd i deres daglige liv. Og hvis atmosfæren i klasseværelset eller hjemmet er forenelig med Ånden, vil vore elever føle sig trygge ved at dele åndelige oplevelser og vidnesbyrd med hinanden.

Lev som I forkynnder

Jesus Kristus formanede andre til at gøre de ting, han gjorde (se 3 Ne 27:21) – til at følge ham (se Matt 4:19). Han levede, som han underviste andre i at gøre, og dermed underviste han ved sit eksempel.

Han underviste om at tjene ved at tjene. Det må have været en overvældende lektie for hans disciple, da han vaskede deres fødder! »Når nu jeg, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder, så skylder I også at vaske hinandens fødder.

Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer« (Joh 13:14-15).

Han underviste om kærlighed ved at elske. »Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden« (Joh 13:34).

Han underviste om bøn ved at bede. Efter han havde bedt så personligt og ophøjet, at nefitterne ikke kunne optegne det, sagde han: »Og ligesom jeg har bedt blandt jer, således skal I bede i min kirke ... Se, jeg er lyset, jeg er et eksempel for jer« (3 Ne 18:16).

Jesus Kristus anviste en måde at undervise på for alle lærere i evangeliet, som ønsker at undervise, som han gjorde. Selvom vi ikke er fuldkomne, som han er, kan vi stræbe flittigt efter at undervise ved måden, vi lever på. Som det lyder i en børnesang, bør lærere være i stand til at sige: »Gør nu, som jeg gør, følg kun efter mig!«²

Undervis på Frelserens måde

Alle undervisere i evangeliet opfordres til at anvende de følgende seks kerneprincipper, som afspejler Frelserens undervisningsmetoder:

1. Elsk dem, I underviser.

- Hav øje for den enkelte.
- Fokuser på elevernes behov.

2. Forbered dig åndeligt.

- Efterlev selv det, I underviser om.
- Kend til tilgængelige ressourcer.

3. Undervis ved Ånden.

- Hjælp jeres elever til at genkende Ånden.
- Vær en lærevillig lærer.
- Skab et godt læringsmiljø.

4. Opdag evangeliet sammen.

- Udtryk høje forventninger.
- Tilskynd jeres elever til at bære vidnesbyrd.
- Stil gode og åbne spørgsmål.
- Lyt til jeres elever.

5. Undervis i læresætningerne.

- Brug skrifterne.
- Brug historier og eksempler.
- Lov velsignelser og bær vidnesbyrd.

6. Tilskynd jeres elever til handling.

- Lad eleverne øve sig, og hjælp dem med det.
- Følg op på opfordringer.

Når vi anvender disse principper, bliver vi bedre lærere, bedre elever, bedre forældre og bedre til at følge Jesus Kristus. For han befalede os at »undervise hinanden ... flittigt« og på en måde, så alle bliver »opbygget af alle« (L&P 88:77, 78, 122). Må dem, vi underviser, få et glimt af Mesterlæreren i os og ikke blot slippe informerede fra oplevelsen, men også transformerede. ■

NOTER

1. *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2005, s. 196.
2. »Prøv nu at synge«, *Børnenes sangbog*, s. 148.

PROFETISKE RÅD OG tempelvelsignelser

Da jeg var en ung mand, besøgte ældste Spencer W. Kimball (1895-1985), som dengang var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, Japan og talte ved en konference, hvor jeg deltog. Jeg husker stadig det råd, han gav: »Unge mennesker skal tage på mission og de skal gifte sig i templet.«

Jeg følte Åndens bekræftelse, og jeg besluttede mig for at tage på mission og gifte mig i templet, selvom der ikke var et tempel i Japan dengang.

På det tidspunkt var jeg 19 år gammel og på andet år af mit studie på universitetet. Mine forældre, der ikke var medlemmer af Kirken, var meget imod min beslutning om at tage på mission. Hver eneste dag bad jeg om, at de ville give mig deres tilladelse og velsignelse. Seks måneder senere besvarede Herren min bøn.

»Vi har økonomiske vanskeligheder, og vi er ikke længere i stand til at betale for din skolegang og dit underhold,« fortalte mine forældre mig. »Fra nu af må du klare dig selv. Vi er ligeglade med, om du tager på mission eller ej.«

Jeg havde fået mine forældres velsignelse, så jeg droppede studierne, tjente på en byggemission og begyndte så at lede efter et job, så jeg kunne spare penge op til en forkyndende mission. Med Herrens hjælp fandt jeg tre job! Hver dag bortset fra søndag i det følgende år omdelte jeg

Jeg vidner om, at når vi beder om vejledning, følger de levende profeter og gør templet til en prioritet i vores liv, vil vor himmelske Fader lede og velsigne os.

aviser fra kl. 3 til 7 om morgenen, gjorde rent fra 9 til 16 og arbejdede som kok fra kl. 17 til 20.30. Så skiftede jeg tøj og gik ud som distriktsmissionær om aftenen.

Da jeg var 22, blev jeg kaldet til Den Nordlige Fjernøstlige Mission. I min tid som missionær oplevede jeg den største glæde, jeg nogensinde havde følt, jeg fik mange muligheder for at mærke Guds kærlighed og modtog mange velsignelser. Min familie blev også velsignet, da jeg tjente som missionær, da mine forældre kom ud af deres økonomiske vanskeligheder.

Følg profeten

Da jeg afsluttede min mission, tilskyndede Ånden mig til at følge den anden del af præsident Kimballs råd og ikke forhale et tempelægteskab. Et år forinden var medlemmer af Kirken i Japan begyndt at planlægge en tur til templet i Salt Lake City. Eftersom der kun var tre måneder til, at

de skulle af sted, bad og fastede jeg om at blive ledt til en værdig, ung kvinde, som jeg kunne tage med til templet.

Kort tid efter deltog jeg i en kirkeaktivitet i min hjemby, Matsumoto. Her løb jeg ind i Shiroko Momose, der havde gået på samme high school som mig, da jeg tilsluttede mig Kirken. Ånden bekræftede straks for mig, at hun var den, der var blevet beredt til mig.

Jeg friede til Shiroko kort tid efter, vi var begyndt at date. Hun gjorde mig lykkelig, da hun sagde ja, men hun overraskede med det, hun dernæst sagde.

»Jeg er så glad for at vide, at din Gud er min Gud,« sagde hun. »Da de bekendtgjorde turen til templet i Salt Lake City, ville jeg så gerne med. Jeg har mange gange bedt Herren om at hjælpe mig til at finde en, som jeg kunne gifte mig med der. For omtrent et år siden fortalte Ånden mig, mens jeg bad, at jeg skulle vente på dig, og at du ville fri til mig, når du vendte hjem fra mission.«

Det var en stor åndelig oplevelse for os, og det styrkede vores beslutning om at blive gift i templet i Salt Lake City. Vi havde ikke rigtig penge til at rejse for, men det lod vi os ikke gå på af. Vi vidste, at når vi stoler på Herren og holder hans befalinger, så hjælper han os til at opnå ting, som vi ellers ikke ville kunne opnå.

Vi tryglede vor himmelske Fader i bøn, og gjorde alt, vi kunne for at skrabede de nødvendige penge sammen. Takket være denne indsats og økonomisk hjælp fra en af Shirokos venner blev vi i stand til at tage

med de japanske hellige til templet i Salt Lake City.

Det er umuligt at udtrykke den glæde, vi følte ved at blive beseglet til hinanden der for al evighed. Vi vil aldrig glemme den oplevelse. Det bidrog kun til vores glæde, at vi havde slægtsforsket fem generationer tilbage og gjort deres navne klar til tempeltjeneste. Så vi udførte stedfortrædende ordinancer for disse forfædre i Salt Lake City. Vi følte os tæt på dem, da vi udførte de ordinancer. Vi vidste, at de blev fyldt med glæde på grund af vores indsats.

Vi var fattige og nygifte, men vi gjorde det til en prioritet at komme i templet, og senere tog vi til templet i Laie i Hawaii, så ofte som økonomien tillod det.

Tempelvelsignelser

»Vi har brug for templet mere end noget andet,« sagde profeten Joseph Smith.¹

I Guds frelsesplan er templet afgørende for vores evige lykke, fordi vi udfører hellige og frelsende ordinancer der. I Guide til Skrifterne står der: »Herren besøger sine templer, og de er de helligste af alle de steder, hvor man tilbeder Gud.«²

Dersom vi ærer vore tempelpagter og kommer til templet med »et ydmygt hjerte, i renhed, ære og retskaffenhed,«³ vil vi føle Helligånden og modtage yderligere lys og kundskab. Når vi tager fra templet, gør vi det udrustet med kraft fra Herren og med hans navn på os, hans herlighed omkring os og hans skærmende engle over os (se L&P 109:13, 22).

Da vi kom tilbage til Japan, efter vi var blevet gift, mærkede jeg Herrens løfter gå i opfyldelse i mit liv, da jeg søgte fuldtidsbeskæftigelse.

Herren holder sine løfter

Jeg havde kun deltidsjob, da vi fik vores første barn. Vi var begejstrede, men jeg vidste, at jeg ikke ville være i stand til at forsørge en større familie uden et fuldtidsjob. Vi begyndte at bede inderligt om himmelsk hjælp.

Inden jeg tog på mission, havde jeg et ønske om at arbejde med udenrigshandel. Men ansættelse i et handelskompagni krævede almindeligvis en universitetsgrad og

LYDIGHED – EN USVIGELIG VEJLEDNING

»En kærlig himmelske Fader har udstukket vores kurs og givet os et ufejlbarligt kort – *lydighed*. Kundskab om sandheden og svar på vore største spørgsmål kommer til os, når vi er

lydige mod Guds befalinger.

Se præsident Thomas S. Monson, »Lydighed medfører velsignelser«, *Liahona*, maj 2013, s. 89.

visse andre kvalifikationer. Jeg havde ikke gjort mit universitetsstudium færdigt og havde ikke papir på noget, men da vi bad, følte vi, at Herren ville velsigne os og forberede et job til mig.

Jeg besluttede mig for at aflægge ansættelsesprøver hos nogle handelsfirmaer trods min manglende uddannelse. Jeg blev afvist de to første steder, men jeg havde en interessant oplevelse, da jeg ansøgte det tredje sted.

Der var ikke mange medlemmer af Kirken i Japan på det tidspunkt, og mange mennesker nærede fordomme om Kirken. Da tre repræsentanter fra det tredje firma interviewede mig, så de på mit CV og fandt ud af, at jeg var sidste dages hellig. De begyndte at stille mig spørgsmål om Kirken, og de krævede udførlige svar. Eftersom det ikke var længe siden, jeg var vendt tilbage fra min mission, havde jeg ikke noget problem med at tale om Jesu Kristi genoprettede kirke.

Der gik vel mindst 40 minutter, hvor jeg talte om evangeliet og bar mit vidnesbyrd om Jesu Kristi liv, frafaldet, Joseph Smiths første syn, Mormons Bog,

genoprettelsen af Jesu Kristi sande kirke og Kirkens lære.

Ingen af dem afbrød mig i min talestrøm. Nogle få dage senere tilbød de mig job til en overraskende høj løn. Da jeg senere spurgte min chef, hvorfor de havde ansat mig, svarede han mig: »Da vi havde dig til jobsamtale, fik jeg en tydelig opfattelse af, at du er samvittighedsfuld, oprigtig og loyal, og at du ville bruge de egenskaber i dit arbejde i vores virksomhed.«

Jeg vidner om, at Herren holder, hvad han lover. Under jobsamtalen følte jeg Herrens kraft og Ånd på mig, akkurat som han lover det til dem, som kommer i templet og ærer deres tempelpagter. Jeg følte også, at hans Ånd var med mig, mens jeg arbejdede for firmaet, hvor jeg blev velsignet til at kunne bidrage værdifuldt.

Japan får et tempel

Ved en regionalkonference i Tokyo i 1975 bekendtgjorde præsident Kimball, at der skulle bygges et tempel i Tokyo i Japan. Overvældede af glæde brød de japanske hellige spontant ud i klapsalver for at vise deres glæde og taknemlighed.

Templet i Tokyo stod færdigt i 1980. Åbent husarrangementet og indvielsesceremonierne bød de hellige på mange vidunderlige oplevelser og stor glæde. De gode oplevelser fortsatte efter templets indvielse, da de hellige begyndte at modtage deres tempelordinancer og udføre stedfortrædende ordinancer for deres afdøde forfædre.

I dag, næsten 45 år efter at Shiroko og jeg blev gift, er min beslutning om at følge det profetiske råd stadig til velsignelse for os og vore børn. Vi har opbygget et dejligt hjem på Herrens måde, som er grundlagt på Jesu Kristi evangelium og tempelpagter.

Jeg vidner om, at når vi beder om vejledning, følger de levende profeter og gør templet til en prioritet i vores liv, vil vor himmelske Fader lede og velsigne os. ■

NOTER

1. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 412.
2. Guide til skrifterne, »Templet, Herrens hus«.
3. Spencer W. Kimball, fra indvielsesbønnen for templet i Tokyo i Japan, i *2013 Church Almanac*, 2013, s. 297.

Flora og jeg

Ligeværdige partnere i Herrens værk

Til venstre: Flora og Ezra Taft Benson i deres yngre år. Til højre: Flora og Ezra nyder en dag med deres seks børn.

Når vi lærer om det gensidigt støttende og kærlige partnerskab, der var mellem præsident Ezra Taft Benson og hans hustru, Flora, får vi en større forståelse af hans virke.

Aaron L. West

Kirkens forlag

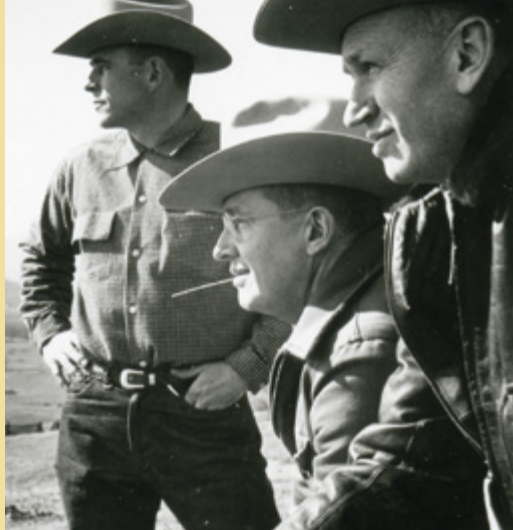
Når vi lytter nøje efter, kan nogle få ord sommetider være lige så fulde af kraft som en hel tale. Det var tilfældet den 11. november 1985. Ordene var »Flora og jeg«.

Præsident Ezra Taft Benson (1899-1994) læste de ord op som en del af en forbedret udtalelse til medierne dagen efter, at han var blevet indsat som præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Præsident Spencer W. Kimball (1895-1985) var gået bort seks dage forinden, og præsident Benson stod som seniorapostel.

Præsident Benson og hans hustru, Flora, var sammen, da de fik besked om præsident Kimballs bortgang, og de »faldt straks ned på deres knæ« i bøn.¹ Her i første afsnit af den udtalelse, som skulle trykkes over hele verden, sidestillede præsident Benson sig igen med Flora. Han sagde: »Dette er ikke en dag, jeg har set frem til. Min hustru, Flora, og jeg har vedholdende bedt om, at præsident Kimballs dage på denne jord måtte blive mange og om andre mirakler for ham. Nu hvor Herren har talt, vil vi under hans vejledning gøre vores bedste for at fremme værket her på jorden.«²

Efter 59 års ægteskab lå ordene »Flora og jeg« helt naturligt for præsident Benson. Og da han sagde: »Vi vil under hans vejledning gøre vores bedste for at fremme værket«, brugte han ikke ordet *vi* i omtale af sig selv og de andre generalautoriteter, selvom han jo helt sikkert ville stå sammen med dem. I denne udtalelse talte Kirkens profet, seer og åbenbarer om at være forenet med sin hustru i arbejdet for Herrens sag.

Læs mere om, hvordan livet på en gård formede Ezra Taft Bensons karakter i Kirkens præsidenters lærdomme: Ezra Taft Benson, s. 2-5.

Med uret fra oven: Ezra Taft Benson med andre bønder; Ezra, nr. to fra venstre, med sin mor og søskende; Ezras forældre; George T. Benson og Sarah Dunkley Benson.

Og hvorfor skulle han ikke det? Han og Flora havde stået sammen om at arbejde for Herrens sag i næsten seks årtier. Selvom de oplevede mange omskifteligheder i deres liv sammen, var deres partnerskab en konstant kilde til styrke for dem begge.

Dette års læseplan for søstre i Hjælpeforeningen og brødre i Det Melkisedekske Præstedømme indeholder en mulighed for at lære af præsident Ezra Taft Benson. Når I studerer hans lærdomme, får I måske lyst til at lære mere om ham som menneske. Denne artikel giver et lille indblik i hans liv og virke set gennem hans hustrus, Flora Amussen Benson, øjne. Alle kapitelnumre og sidetal i denne artikel henviser til *Kirkens præsidenters lærdomme: Ezra Taft Benson*.

»Jeg vil gerne giftes med en bonde«

I efteråret 1920 forlod den 21-årige Ezra Taft Benson familiens gård i Whitney i Idaho for at studere på Utah Agricultural College (nu hedder det Utah State University) i Logan i Utah. En dag var han sammen med nogle venner på skolens område, da en ung kvinde

fangede hans opmærksomhed. Han mindedes senere:

»Vi var ude i nærheden af mejeriets stalde, da en ung kvinde – meget tiltrækkende og smuk – kom kørende i sin lille bil på vej til mejeriet for at få mælk. Da drengene vinkede til hende, vinkede hun tilbage. Jeg spurgte: »Hvem er den pige?« De sagde: »Det er Flora Amussen.«

Så sagde jeg: »Ved I hvad, jeg har fået en fornemmelse af, at jeg skal giftes med hende.«

Ezras venner lo af hans udtalelse. De sagde: »Hun er for populær til en bonde-dreng.« Hans svar var: »Det gør det bare mere spændende.«³

Ezras venner kunne ikke have taget mere fejl af Flora Amussen. Siden hun var teenager, havde hun set noget særligt i mænd, der arbejdede med jorden. En dag, hvor hendes mor, Barbara, havde fortalt hende, »at hun ikke kunne opnå den højeste grad af herlighed uden et celestiale ægteskab, svarede Flora måske nok lidt naivt, men med en vis indsigt: »Så vil jeg giftes med en materielt fattig, men åndeligt rig mand, så vi kan opnå det, vi gør, sammen.« Efter en pause tilføjede hun: »Jeg vil gerne giftes med en bonde.«⁴

Flora og Ezra mødtes senere i 1920, og deres venskab udviklede sig snart til kurmageri. I Ezra Taft Benson fandt Flora en ung mand, der var begyndt at samle sig den åndelige rigdom, hun satte så stor pris på. Og som hun må have forventet, stak rødderne til hans åndelige styrke dybt i jorden på familiens gård.

Samarbejde om at sætte Gud først

Lige som Flora og Ezra var begyndt at lære hinanden bedre at kende, måtte deres veje skilles i to år. Ezra blev kaldet til at tjene i

Den Britiske Mission. Han og Flora glædede sig over den mulighed, han fik for at tjene, og de »talte ... om deres forhold. De ville gerne fortsætte med at være venner, men de indså også behovet for, at Ezra koncentrerede sig om sin mission. »Inden jeg tog af sted, besluttede Flora og jeg os for kun at skrive til hinanden én gang om måneden,« sagde han. »Vi besluttede også, at vore breve skulle indeholde opmuntring, tillid og nyheder. Og det gjorde de.«⁵

I deres tilgang til missionskaldet eksemplificerede de en sandhed, som Ezra skulle undervise de hellige om mange år senere: »Når vi sætter Gud først, vil alt andet enten falde på plads eller helt ud af vores liv. Vores kærlighed til Herren vil danne grundlag for vore følelser, interesser og vores prioritering af, hvordan vi anvender vores tid.«⁶

Da Ezras mission lakkede mod enden, så han og Flora frem til at se hinanden. Men Flora »gjorde mere end bare at vente på at se og omgås med ham igen. Hun glædede sig over hans fremtidsudsigter og potentiale ... hun syntes om Ezras ønske om at slå sig ned på familiens gård i Whitney. Men hun syntes, at han først skulle gøre sin uddannelse færdig.«⁷ I sin bestræbelse på at hjælpe ham med det satte hun også Gud først. Mindre end et år efter han var vendt hjem fra sin mission, overraskede hun ham med at fortælle, at hun selv ville tage på mission. Læs mere om hendes beslutning på side 10-11.

En usleben diamant

Flora og Ezra blev beseglet i templet i Salt Lake City den 10. september 1926. Trods Ezras medfødte godhed og hans dygtighed i skolen fortsatte »visse mennesker ... med at

Der står mere om Ezra Taft Bensons tid som fuldtidsmissionær på side 9-10 og 103-105 i hæftet. Om hans virke som apostel i efterkrigstidens Europa henvises til side 17-21, 55-56, 69-71, 267 og 271.

Øverst: En ung Ezra Taft Benson, inden han modtog sit missionskald. Øverst til højre: Som apostel hjalp han mange mennesker i Europa efter Anden Verdenskrig.

drage Floras dømmekraft i tvivl. De kunne ikke forstå, hvad så kultiveret, velhavende og populær en kvinde så i en bondekarl. Men hun sagde bare, at hun »altid gerne havde ville giftes med en bonde«. Ezra »var praktisk, fornuftig og robust,« sagde hun. Og, bemærkede hun, »han var sød mod sine forældre, og jeg vidste, at respekterede han dem, ville han også respektere mig. Hun vidste, at han var en »usleben diamant«, og hun sagde: »Jeg vil gøre alt i min magt for at hjælpe ham til at blive kendt og påskønnet for det gode, ikke blot i dette lille samfund, men i hele verden.«⁸

Med Floras vision for sin mands potenti-ale tog hun med glæde derhen, hvor der var brug for det af hensyn til deres børn og deres tjeneste i Kirken, samfundet og nationen. Det krævede sommetider en noget mere beske- den levestandard, end hun var vokset op med, men hun tog imod udfordringen.

For eksempel var »den eneste festivitas efter brylluppet ... morgenmad for familie

I de otte år ældste Ezra Taft Benson virkede som USA's landbrugsminister, tjente han også som apostel. Læs mere om, hvordan han løftede disse ansvar på side 21-25 og 47-49 i hæftet.

Øverst: Præsident Benson blandt de hellige.
Øverst til venstre: Som USA's landbrugsminister.

og venner. Efter morgenmaden tog det nygifte par straks af sted i deres Ford T-ladvogn og kørte til Ames i Iowa,« hvor Ezra var blevet optaget på en kandidatuddannelse i landbrugsøkonomi. »På turen sov de otte nætter i et utæt telt. Da de ankom til Ames, lejede de en lejlighed lige rundt om hjørnet fra universitetets område. Lejligheden var lille, og de delte den med en stor koloni af kakerlakker, men Ezra fortalte, at »den snart blev den hyggeligste lille hytte, man kunne forestille sig.«⁹

Efterhånden som Ezra blev mere »diamant« og mindre »usleben«, blev han også mere involveret i opgaver uden for hjemmet. Dette førte også til en finslibning af Flora. Når han var væk, kæmpede hun sommetider med en følelse af ensomhed og mismod. Men hun elskede sin rolle som hustru og mor, og hun udtrykte taknemlighed for sin mands godhed og hengivenhed for familien. Læs mere om Flora og Ezras første tid som ægtefolk og forældre på side 12-15.

To skelsættende telefonopkald

Den 27. juli 1943 modtog Flora en telefonopringning fra sin mand. Han var i Salt Lake City, hvor han forberedte sig på at vende hjem efter en forretningsrejse med deres søn, Reid. Flora var hjemme. De boede nær Washington D.C. omtrent 3200 kilometer væk. Efter en søvnløs nat, som han havde tilbragt i bøn og tårer, ringede Ezra til hende for at fortælle, at han den foregående dag var blevet kaldet til at tjene i De Tolv Apostles Kvorum.

Den nyhed kom ikke bag på Flora. Hun havde haft en stærk fornemmelse af, der ville ske noget stort på hendes mands rejse.¹⁰ Hun udtrykte sin tillid til Ezra, og hendes ord beroligede ham. Han sagde senere: »Det var dejligt at tale med hende. Hun har altid haft større tro på mig, end jeg selv har.«¹¹

Selvom Flora havde fuld tiltro til sin mand, vidste hun, at han ikke kunne løfte sit kald alene – han havde brug for støtte fra sin familie og styrke fra himlen. Ved en general-konference viste en hviskende besked Floras kærlighed til sin mand og hendes forståelse af, at han måtte sætte sin lid til Herren (se s. 49-50).

Den 24. november 1952 modtog Flora en anden opringning fra sin mand, der ændrede hendes liv. Denne gang var han på besøg i området omkring Washington D.C., og hun befandt sig i deres hjem i Salt Lake City. Dwight D. Eisenhower, der stod til snart at skulle tiltræde som amerikansk præsident, havde lige bedt ældste Benson om at blive landbrugsminister, en højtprofileret opgave, der ville kræve en stor indsats og hengivenhed. Ældste Benson takkede ja til ministerposten, som han var blevet rådet til at gøre

af Kirkens præsident, David O. McKay (1873-1970).

Da Ezra ringede til Flora og fortalte hende, at den kommende præsident, Eisenhower, havde bedt ham om tjene, og han havde accepteret, svarede hun: »Det vidste jeg, at han ville. Og jeg vidste, at du ville takke ja.« Hun erkendte, at det ville blive svært for familien, men tilføjede: »Det ser ud til, at det er Guds vilje.«¹²

Ældste Benson var landbrugsminister i 8 år. I den tid var familien meget adskilt, og ældste Benson måtte både lægge ryg til den megen kritik og smiger, der ofte følger med et offentligt embede. Det var også en tid med store muligheder for familien Benson. For eksempel tog ældste Benson engang Flora og deres to døtre, Beverly og Bonnie, med på en fireugers rundrejse, hvor det var hans opgave at forhandle handelsaftaler på plads i 12 forskellige lande (se s. 181-182). En forespørgsel fra en journalist blev en unik missioneringsoplevelse for hele familien (se s. 24).

Ligeværdige redskaber i Herrens hånd

Lig alle andre præsidenter for Kirken var Ezra Taft Benson forudordineret til sin kaldelse. Men på egen hånd havde han ikke kunnet leve op til den forudordination eller tjene med en sådan styrke. Ingen person påvirkede ham mere, end Flora gjorde. De arbejdede sammen side

om side i Kirken og deres familie som stærke redskaber i Herrens hænder.

Ligesom præsident og søster Benson knælede ned sammen, da de fandt ud af, at han skulle præsidere over

Kirken, arbejdede de også sammen om at »fremme værket på jorden«.¹³ Som hun håbede på, da hun var ung, fik de, hvad de ønskede sig – sammen.¹⁴

Fra talerstolen formanede præsident Benson de sidste dage hellige til at lade jorden og deres liv strømme over med Mormons Bog (se kapitel 9-10). Derhjemme læste Flora Mormons Bog for ham hver dag, og så talte de om det, de havde læst.¹⁵ Fra talerstolen tilskyndede præsident Benson

de hellige til at komme regelmæssigt til templet og tjene der (se kapitel 13). Personligt tog Flora og Ezra Benson i templet hver fredag morgen, når de kunne.¹⁶ Fra talerstolen advarede præsident om synderne stolthed og hovmod og »verdens ros«.¹⁷ Og selv om Flora havde haft held med at gøre ham »kendt ... i hele verden«,¹⁸ var de begge tilfredse med »himlens [stille] ros.«¹⁹

Præsident Ezra Taft Benson holdt hundredvis af taler som apostel og præsident Benson for Kirken. Det er svært at forestille sig, at nogen af de taler ikke var påvirket af den tale på tre ord, som han holdt den 11. november 1985: »Flora og jeg.« ■

NOTER

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 479.
2. Ezra Taft Benson, i Don L. Searle, »President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church«, *Ensign*, dec. 1985, s. 5.
3. *Kirkens præsidenters*

- lærdomme: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 7-8.
4. Dew, *Ezra Taft Benson*, s. 74-75.
5. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 8.
6. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 41.
7. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 10.
8. *Lærdomme: Ezra Taft*

- Benson*, s. 11-12.
9. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 12.
10. Dew, *Ezra Taft Benson*, s. 176.
11. Ezra Taft Benson, i *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 16.
12. Flora Amussen Benson, i *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 23.

13. Ezra Taft Benson, i Searle, »President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church«, s. 5.
14. Se Flora Amussen Benson, i Dew, *Ezra Taft Benson*, s. 74-75.
15. Se Derin Head Rodriguez, »Flora Amussen Benson:

- En profets medhjælp, Herrens tjenerinde«, *Stjernen*, juni 1987, s. 19.
16. Se Dew, *Ezra Taft Benson*, s. 511.
17. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 231.
18. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 12.
19. *Lærdomme: Ezra Taft Benson*, s. 231.

RINGEN BLEV SLUTTET

Da jeg var førsteårsstuderende på college, tog jeg med min bofælle hen og besøgte en 98-årig grandonkel, som vi kærligt kaldte onkel Joe. Han boede alene og var ensom, så vi prøvede at besøge ham så ofte som muligt. Når vi besøgte ham, fortalte han om dengang, han boede i Mexico og flere andre grænsebyer i Arizona, deriblandt Nogales.

Da min bofælle flyttede hjem igen for en tid, følte jeg, at jeg skulle fortsætte med at besøge onkel Joe. Han blev en nær ven, og jeg besøgte ham, indtil han gik bort halvandet år senere. Jeg sørgede over at miste min ven, men jeg var taknemlig for den værdifulde tid, vi havde haft sammen.

Ti år efter onkel Joe var død, læste jeg min oldemors dagbog. I den stod

der, at hendes mand havde efterladt hende uden en øre og forfalden husleje på 30 dollars og ni munde at mætte.

Så skrev hun: »I Bisbee i Arizona var folk så gode mod os. Selv om vi boede uden for byen, kørte de os hjem efter kirke. Bror Joseph Kleinman, som boede i Mexico, kørte os tit hjem, og ikke nok med

Onkel Joe boede alene og var ensom. Så min bofælle og jeg prøvede at besøge ham så ofte som muligt.

KUNNE JEG BEKENDE?

det, hans familie havde os alle sammen hjemme og spise. De serverede stegt kanin med alt muligt tilbehør, som vi nød vældig meget. De blev forflyttet til Nogales ... så de gav os alle deres kaniner, nogle pæne, hvide nogen, og så havde vi mad nok.»

Da jeg læste dette, indså jeg, at den Joseph Kleinman, der havde hjulpet min oldemor, var onkel Joe! Jeg følte Ånden fortælle mig, at jeg var blevet inspireret til fortsat at besøge onkel Joe som en lille tak for venligheden mod min oldemor og hendes familie.

Jeg frydede mig over at være en del af den historie om kærlighed og tjeneste, som gik i ring. Jeg ved, at Herren er opmærksom på sine børn. Dersom vi giver agt på Helligåndens tilskyndelser, kan vi være til velsignelse for andre og selv blive velsignet. ■

Krisi Church Summers fra Utah i USA

Da jeg sad over for et medlem af stavspræsidentskabet, begyndte mit hjerte at hamre. Jeg havde været lidt omtumlet, lige siden stavssekretæren havde ringet for at lave en aftale. *Vidste han, at jeg ikke var værdig til at tjene?*

Jeg havde afgjort, at det var lettere at tage visse synder direkte med Gud selv engang frem for at afsløre dem her på jorden, fordi jeg mente, det var selvisk at afsløre ting, som ville såre min hustru eller gøre hende flov. Det var bedre at overvinde dem selv og leve med byrden. Det eneste problem var, at jeg ikke selv kunne overvinde dem.

Jeg sad der, da rådgiveren til stavspræsidenten gav mig en kaldelse. Han spurgte: »Bror, vil du tage imod denne kaldelse?« Jeg ønskede, at jeg kunne råbe: »Ja.« I stedet hørte jeg næsten ufrivilligt mig selv sige: »Jeg kan ikke, jeg har nogle uafklarede synder.«

Ængstelse og lettelse fyldte mig, da jeg bekendte min synd. Han spurgte, om jeg havde talt med min biskop. »Nej.« Min hustru? »Nej.« Han gav mig hånden, smilede og fortalte, at han var stolt af, at jeg havde bekendt, og rådede mig til at tale med min biskop og min hustru.

Jeg gjorde, som han sagde. Jeg fortalte det først til min hustru – og ryddede den største frygt af vejen. Hun elskede mig stadig! Ja, hun blev ked af det, og der var noget, vi lige skulle have styr på, men hun elskede mig og opmuntrede mig til at gå til biskoppen.

Da jeg tog hen til biskoppen, bød han mig straks inden for på sit kontor. Med noget besvær prøvede jeg at forklare, hvorfor jeg var der. Efter at have skjult mine synder i så lang tid vidste jeg knapt, hvor jeg skulle begynde. Han opmuntrede mig kærligt til at få lettet mit hjerte. Jeg forklarede, hvori min synd bestod og bad om tid til at få lavet en komplet liste over mine synder. Det gik han beredvilligt med til.

Jeg skulle stadig komme med en fuld erkendelse, men jeg følte, at der faldt en stor byrde af mine skuldre. Jeg oplevede også endeligt et fornyet håb om frihed fra denne byrde.

Jeg tilbragte de næste uger med at bede, studere skriften og gøre min liste klar til min biskop og min himmelske Fader. Først fremlagde jeg min liste for vor himmelske Fader med et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd for at lade ham vide, at jeg var ked af det, og oprigtigt ønskede en ændring. Jeg lavede en ny aftale med biskoppen og fortalte ham alt, der stod på min liste. Han gav sig hverken til at rynke på næsen, råbe eller irettesætte, i stedet for gav han mig et stort kram. Han forsikrede mig om sin og Herrens kærlighed og fortalte mig, at jeg nu befandt mig på omvendelsens sande sti. Jeg vidste, det var sandt.

Erkendelse af mine synder, som tidligere havde været min største frygt, blev en af de smukkeste oplevelser i mit liv. Det var det første skridt for mig til virkelig at forstå den gave og helende kraft, der ligger i Jesu Kristi forsoning. ■

Navnet er tilbageholdt

VI FULGTE STIEN

I det sidste område på min mission tjente min kammerat og jeg i to landsbyer, der lå midt i delstaten São Paulo i Brasilien. Man kunne skyde en genvej mellem de to byer, men den gik gennem en skov, og den havde vi aldrig taget, fordi vi både tænkte, den var farlig, og at vi ikke ville møde nogen der.

En eftermiddag, hvor vi nærmede os genvejen, rørte Helligånden mit hjerte og sagde, at vi skulle gå ind i skoven. Jeg kiggede på ældste Andrade og fortalte ham om den tilskyndelse, jeg lige havde fået. Han fortalte mig, at han havde følt det samme.

Snart efter at vi var drejet ind på den ukendte vej, så vi en kvinde komme gående imod os. Stien var smal, og da vi gik forbi hende, kunne vi ikke undgå at se, at hun græd.

Da hun kiggede op, bød hun os med hjem, hvor vi mødte hendes mand. Vi begyndte straks at undervise det modtagelige par i evangeliet. Efter nogle få uger opfordrede vi dem til at blive døbt. Vi blev ellevilde, da de prompte tog imod opfordringen, for der var gået et år siden, der sidst havde været dåb i menigheden. Vi var taknemlige for, at vi havde handlet på tilskyndelsen til at gå ind på stien den dag.

Kort tid før deres dåb mente hustruen dog, at hun var nødt til at tale med os. Hun havde i årevis haft en tilbagevendende drøm. I sin drøm så hun sig selv stå og vente midt i São Paulo. En ældre mand gik hende i møde og fortalte, at to unge mænd ville komme og ændre hendes liv.

Derefter så hun to unge mænd nærme sig, men så sluttede hendes drøm altid der.

En dag nogle uger tidligere var hun ved at feje gulvet i sit hus, da en stemme fortalte hende, at to unge mænd nærmede sig, og at hun straks skulle gå hen på genvejen, hvor vi første gang havde mødt hende. Hun forstod ikke tilskyndelsen, men hun ønskede et svar på sin drøm, så hun lod kost være kost og gik hen til stien.

Mens hun gik, kom der billeder frem fra hendes drøm som i en film, og det endte med, at hun endelig så de unge mænds ansigter. Hun

så også, at de hver især bar et sort navneskilt. Et øjeblik efter, fortalte hun, så hun ældste Andrade og mig på stien. Hun blev så overvældet af følelser, at hun ikke kunne lade være med at græde.

Når jeg i dag mindes denne hellige oplevelse, føler jeg Ånden og ser atter det tårevædede ansigt hos den søster, som tog evangeliet til sig. Jeg er taknemlig for, at min kammerat og jeg var følsomme og modige nok til at følge den sti, Herren ønskede, vi skulle tage den dag. ■

Rut de Oliveira Marcolino,
Rio Grande do Norte, Brasilien

Snart efter, at vi var drejet ind på den ukendte vej, så vi en kvinde komme gående imod os. Vi kunne ikke undgå at se, at hun græd.

VIL DU HAVE NOGLE BLOMSTER?

En dag efter en særlig hård vagt på hospitalets børneafdeling var jeg træt og muggen. Da jeg gik hen til sikkerhedsskranken, bemærkede jeg nogle smukke blomster. Jeg kommenterede, hvor smukke de var, og hvor godt de duftede for den person, der sad ved skranken, og hun sagde, at jeg godt måtte få dem.

Jeg blev så glad! Jeg tænkte, at vor himmelske Fader helt bestemt ønskede, at jeg fik de blomster for at redde dagen.

Jeg gik ud fra hospitalet og opdagede, at jeg gik bag en dame, der sad i kørestol. Jeg blev lidt utålmodig over hende, men da vi kom ud af bygningen, kunne jeg endelig komme forbi hende. Da jeg gik forbi, rettede hun hovedet op og sagde: »Sikke dog nogle smukke blomster.« Jeg takkede hende og skyndte mig hen til min mand, som sad og ventede i bilen. Jeg var ivrig efter at vise ham blomsterne.

Pludselig følte jeg Helligånden fortælle mig, at den kvinde havde mere brug for blomsterne, end jeg havde. Jeg var ikke meget for at give hende dem, men jeg fulgte tilskyndelsen. Da jeg spurgte om, hun ville have dem, håbede jeg, at hun ville sige nej.

»Ih ja,« svarede hun. »Det vil jeg rigtig gerne. De er smukke.«

Jeg rakte hende dem, men da jeg vendte mig om for at gå, begyndte hun at snøfte. Da jeg spurgte om, hun havde det godt, fortalte hun mig, at hendes mand var død adskillige år forinden, og det var mere end et år siden, at nogen af hendes børn havde besøgt hende. Hun fortalte, at hun

havde tryglet Gud om et tegn på hans kærlighed.

»Du er en engel, som Gud har sendt for at give mig mine yndlingsblomster,« sagde hun. »Nu ved jeg, at han elsker mig.«

Mit hjerte brast. Jeg havde været så selvisk. Denne kvinde havde sådan brug for et kærligt ord, og jeg gad ikke engang at tale med hende. Jeg var ingen engel. Da vi skiltes, begyndte jeg også at græde.

Da jeg nåede hen til bilen, spurgte min mand, hvad der var galt, og hvorfor jeg havde givet blomsterne væk. Han virkede forvirret, men lettet, da jeg fortalte ham historien.

»Jeg har sendt dig roser i dag. Jeg følte, at du havde brug for dem,« sagde han. »Jeg var lige bange for, at du bare havde givet dem væk. Hvis det ikke var de blomster, jeg har sendt dig, hvor er de så?«

Det viste sig, at blomsterforretningen havde glemt at levere roserne, så vi kørte forbi forretningen. Min mand gik derind og kom snart ud med en smuk buket.

Jeg kunne ikke lade være med at græde igen. Vor himmelske Fader havde bedt mig om at ofre de blomster, fordi han vidste, at der var noget bedre i vente for mig, og fordi hans ensomme datter havde brug for en påmindelse om hans kærlighed. ■
Cindy Almaraz Anthony fra Utah i USA

RÅDFØR JER OFTE MED HINANDEN

- familieråd til par

Nichole Eck

Råd i Kirken følger et guddommeligt mønster på alle niveauer begyndende med Det Første Præsidentskabs Råd og De Tolv Apostles Kvorum og videre til stav, menighed, kvorum, og andre lederskabsråd.

Ægtepar står over for mange problemer og beslutninger. Disse seks principper om familieråd kan være en hjælp.

»Familieråd er det mest fundamentale råd i Kirken«, sagde præsident Spencer W. Kimball (1895-1985).¹

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt, at »familieråd er det ideelle forum for, at den gode kommunikation kan finde sted«. ² Som han forklarede, er det en tid, hvor vi »drøfter ... familiens og de enkelte familiemedlemmers behov. Vi bruger tiden på at løse problemer, træffe familiebeslutninger, planlægge daglige og langsigtede familieaktiviteter og mål.« ³

Hvis I endnu ikke har holdt familieråd, kan I begynde i dag. Har I hjemmeboende børn, kan I lade dem være med. Det er dog vigtigt, at ægtemænd og hustruer har separate familieråd, hvor de kan drøfte familien og personlige ting helt for sig selv.

Her følger nogle principper og praktiske råd, som I kan anvende til jeres ægtepar-familieråd.

Begynd med en bøn.

»Når kommunikationen med vor himmelske Fader bryder sammen, bryder kommunikationen mellem ægtefællerne også sammen.«⁴

Herren kan være en afgørende part i jeres ægteskab. I jeres bøn kan I takke vor himmelske Fader for jeres mange velsignelser, deriblandt jeres ægtefælle, og bede om, at hans Ånd vil præge jeres samtale. Hans Ånd kan vejlede jer i jeres drøftelse og fremme gode følelser og god kommunikation.

Bestem sammen.

»Konsensus mellem rådsmedlemmerne må opnås gennem bøn og

drøftelse, for at man kan nå frem til den enighed, der er en forudsætning for, at man kan få Herrens hjælp.⁵

Som ægtepar må I træffe vigtige beslutninger, det være sig om man skal tage et bestemt job eller ej, hvor børnene skal gå i skole, hvornår I skal have børn eller hvordan I skal fordele det huslige arbejde. Ægtemand og hustru kan fremkomme med mulige løsninger på problemerne og drøfte dem. Lyt ydmygt til din ægtefælles

input. Det kan hjælpe jer til at forstå en sag fra en anden vinkel og minde jeres ægtefælle om, at I påskønner dennes mening.

I familieråd er vi nødt til at nå frem til vore vigtige beslutninger »i guddommelig konsensus ikke ved kompromis«.⁶ I er måske ikke i stand til at nå denne enighed om hvert punkt med det samme. Det kan kræve adskillige råd og oprigtig bøn – både personligt og som ægtepar – at nå

frem til enighed om en beslutning. Men »hvis I vil rådføre jer i råd, som det forventes af jer, vil Gud give jer løsninger på de problemer, I møder«.⁷

Det kan være en god ide, at man på forhånd fastsætter emnet for et familieråd. Det kan give jer tid til at tænke over emnet, så I føler jer bedre forberedt til at lufte jeres tanker.

Evaluer jer selv

»Hvorfor ser du splinten i din broders øje, men lægger ikke mærke til bjælken i dit eget øje?« (Matt 7:3).

Man har kun magt til at ændre en person, og det er sig selv. I kan føle jer fristede til at bruge familierådet til at komme med en helt liste med kritikpunkter af jeres ægtefælle. Prøv i stedet at gå til disse råd med et ønske om at forbedre jer selv. Spørg jeres ægtefælle, om der er noget problematisk eller bekymrende, som han eller hun har bemærket i jeres ord eller adfærd. Sæt mål for personlig fremgang og bed jeres ægtefælle om at støtte jer i jeres bestræbelse på

at blive bedre. Støt jeres ægtefælle i ethvert personligt mål, han eller hun ønsker at opnå.

Tal om de svære ting

»Enhver familie har problemer og udfordringer. Men vellykkede familier forsøger at samarbejde for at finde løsninger i stedet for at gribe til kritik og skænderier.«⁸

Stærke ægteskaber opbygges ved at overvinde udfordringer, ikke ved at ignorere eller undvige dem. Der vil være tider, hvor alvorlige emner melder sig på banen og er nødt til at blive drøftet. I kæmper jer måske igennem emner som synd og omvendelse eller økonomiske problemer, men en åben og ærlig kommunikation i et familieråd kan dæmpe mange oprørte følelser. Et familieråd kan være et passende og trygt forum at bringe bekymringer op i eller til at bede om hjælp.

Ret jeres energi mod mulige løsninger på problemet og undgå at skændes eller kritisere. Vær ydmyg. Giv udtryk for kærlighed til jeres ægtefælle og mind hinanden om, at I arbejder sammen om at opbygge et lykkeligt og evigt ægteskab og familieliv.

Gør det positivt

Hvis I kun kalder sammen til familieråd »i krisetider ... og aldrig for at vise anerkendelse eller rose jeres familie og vise jeres kærlighed til dem, så lærer I dem at grue for familieråd.«⁹

Ikke alle familierådsmøder behøver at handle om problemer eller løsninger. I kan bruge dem som en lejlighed til at fortælle noget positivt om jeres ægtefælle eller om nogle velsignelser. I kan fejre individuelle sejre, drøfte hvordan I kan styrke jeres ægteskab og familie åndeligt, sætte mål sammen eller

udtrykke taknemlighed for jeres ægtefælles styrker og venlige handlinger. Brug familieråd til »at gøre det til en vane at kommunikere og vise gensidig respekt ... så I som ægtefæller kan det, når de alvorlige og svære problemer melder sig.«¹⁰

Hold ud

»Lad os ... gøre vores bedste og forsøge at blive bedre hver dag. Når vore ufuldkommenheder dukker frem, kan vi blive ved med at stræbe efter at rette dem. Vi kan være mere tilgivende over for vores egne og vore kæres mangler.«¹¹

Og sidst, men ikke mindst, husk, at det tager tid og øvelse at lære at erstatte dårlig kommunikation med gode vaner. Det kan virke akavet eller grænseoverskridende første gang, I holder familieråd, men hvis I ydmygt bestræber jer på at kommunikere med hinanden og inkludere Herren i jeres beslutninger, vil I få

en bedre forståelse for velsignelserne ved familieråd.

Herren har til hensigt, at vi kan nyde fred i vores hjem og i vores kommunikation. Han vil hjælpe os, når vi selv kommer til kort, og velsigne os i vore bestræbelser. Med hans hjælp kan vi fremelske »en atmosfære af respekt, forståelse og harmoni«¹² der, som præsident Thomas S. Monson lovede, vil være »et stykke af himlen her på jorden«.¹³ ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

NOTER

1. *Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 214.
2. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family*, 2012, s. 165.

3. M. Russell Ballard, »Familieråd: En samtale med ældste og søster Ballard«, *Liahona*, juni 2003, s.14.
4. M. Russell Ballard, »Familieråd«, *Liahona*, juni 2003, s. 17.
5. Ronald E. Poelman, »Priesthood Councils: Key to Meeting Temporal and Spiritual Needs«, *Ensign*, maj 1980, s. 91.
6. Ronald E. Poelman, »Priesthood Councils«, s. 91.
7. Stephen L Richards, i Conference Report, okt. 1953, s. 86.
8. Ezra Taft Benson, »Råd til de hellige«, *Stjernen*, feb. 1984, s. 11.
9. *When Thou Art Converted, Strengthen Thy Brethren*, undervisningsmateriale til Det Melkisedekske Præstedømme, 1974, s. 168.
10. »Family Councils: A Heavenly Pattern«, *Follow Me: Relief Society Personal Study Guide*, 1989, s. 171.
11. Se Russell M. Nelson, »Fuldkommengørelse venter«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 88.
12. »Working Together in Family Councils«, *Ensign*, feb. 1985, s. 31.
13. Thomas S. Monson, »Himmelske hjem – evige familier«, *Liahona*, juni 2006, s. 66.

HVAD TALER VI OM?

Hvis I ikke ved, hvad I skal tale om til et familieråd, så overvej spørgsmål som disse:

- Hvordan kan vi dele arbejdet mellem os, så ethvert medlem af familien tager del i ansvaret og har det godt med det, de gør?
- Hvilken type medier vil vi acceptere i vores hjem?
- Er der nogle nye færdigheder, vi kan tilegne os som familie?
- Hvad kan vi som familie gøre for at ikke at skændes?
- Hvilke aktiviteter kan tilskynde os til at holde sabbatsdagen hellig?
- Hvordan kan vi forberede os på naturkatastrofer?
- Hvordan kan vi engagere os mere i lokalsamfundet?
- Kan vi starte nogle nye familietraditioner?
- Hvordan får vi bedre styr på vores økonomi?
- Hvad kan vi gøre for at styrke vores ægteskab åndeligt?

Modet til at

Christian Hägglund

Da jeg vendte hjem til Sverige efter min mission, kæmpede jeg lang tid med det næste trin i mit liv – tempelægteskab. Ånden bekræftede, at jeg var nødt til at stifte familie for at blive det menneske, jeg var nødt til at blive. Selvom jeg følte, at jeg havde fundet min evige partner, og at Herren godkendte mit valg, fokuserede jeg så meget på, at dette var den vigtigste beslutning i mit liv, at min tro vaklede. Min kæreste, Evelina, og jeg aftalte et tidspunkt for vores tempelbesegling, bookede en bryllupsrejse og købte forlovelsesringe, inden vi rent faktisk blev forlovede, fordi jeg var så bange for at forpligte mig. Jeg ønskede, at vor himmelske Fader befalede mig at gifte mig med Evelina, fordi jeg frygtede at kunne blive holdt ansvarlig, hvis ægteskabet ikke holdt. Frygt og afsporede bønner paralyserede mig, og jeg kunne ikke træffe en beslutning.

Jeg lærte, hvordan jeg bruger min handlefrihed til netop at handle frem for at være genstand for handling, da jeg traf den vigtigste beslutning i mit liv.

Handlefrihed – Herrens måde

Til sidste gjorde Helligåndens tilskyndelser udslaget, da jeg slog op på Lære og Pagter 58:26-29: »For se, det er ikke passende, at jeg giver befaling i alt; for den, som skal tvinges i alle situationer, han er ... lad ...

Menneskene bør være ivrigt engageret i en god sag og gøre meget af egen fri vilje og udvirke megen retfærdighed;

for i sig har de den kraft, hvorved de kan handle på egne vegne ...

Men den, der ikke gør noget, før end han bliver befaleet dertil, og som modtager en befaling med tvivlende hjerte og er lad til at holde den, han er fordømt.«

Da jeg tænkte over disse vers, fik jeg en forståelse af, hvilken rolle handlefriheden spiller i vor himmelske Faders plan, og det ændrede min tankegang og gav mig mod til at gå fremad. Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt, at hvis vi modtager inspireret vejledning

gifte sig

ved blot at spørge, vil vi gå glip af »den afgørende personlige udvikling, der] kommer, når [vi] kæmper for at lære, hvordan [vi] bliver vejledt af Ånden.«¹

Kraft til at gå fremad

Jeg besluttede mig således for at udøve min tro og træffe en beslutning, og Herren velsignede mig med tillid til, at jeg havde evne til at beslutte mig. Jeg indså, at jeg måtte være »ivrigt engageret ... og gøre meget af egen fri vilje« – det omfattede også at blive forlovet. Herren opfordrer os til at bruge vores kraft til at handle og selv tage ansvaret for os. Brugen af denne kraft er afgørende for vores tilværelse.

Jeg tror, at Herren er mere ivrig efter at se os udøve vores handlefrihed, end han er efter at se os altid træffe fuldkomne beslutninger. Han har dog givet os de nødvendige redskaber til at træffe gode valg, især når det gælder valget af ægtefælle. Præsident Spencer W. Kimball (1895-1985) sagde engang: »Følelser

må ikke fuldstændigt afgøre beslutninger, men sindet og hjertet, styrket af faste, bøn og alvorlig overvejelse, vil give den største mulighed for ægteskabelig lykke. Det medfører, at man må ofre, dele og udøve stor uselviskhed.«²

Vi har endda vejledning i skriften til, hvordan vi modtager åndelige bekræftelser: »Du må gennemtænke det i dit sind; dernæst må du spørge mig, om det er rigtigt, og hvis det er rigtigt, vil jeg bevirke, at det brænder

i brystet på dig, således skal du føle, at det er rigtigt.

Men hvis det ikke er rigtigt, får du ikke sådanne følelser, men dine tanker bliver uklare« (L&P 9:8-9). Men det er ikke os alle, der oplever en brænden i brystet, når Herren bekræfter noget åndeligt for os. Vi må alle lære at genkende vores egen særlige måde at modtage disse bekræftelser på.³ Ved at gøre det vil vi kunne opnå tro på vores evne til at træffe beslutninger.

Vor himmelske Fader vidste, hvad mit hjerte, min sjæl og mit sind havde brug for. Han gav mig disse sandheder, og det gjorde hele forskellen. Evelina og jeg blev gift. Vi har nydt et lykkeligt familieliv i adskillige år nu, og vi har fået tre smukke børn. Jeg er Herren så taknemlig for mit vidnesbyrd om handlefriheden og den rolle, den spiller i livets vigtigste afgørelser.

Forfatteren bor i Stockholm i Sverige. ■

NOTER

1. Richard G. Scott, »At opnå åndelig vejledning«, *Liahona*, nov. 2009, s. 7
2. Spencer W. Kimball, »Harmoni i ægteskabet«, *Liahona*, okt. 2002, s. 36.
3. Se også L&P 8:2-3.

GUFS TEMA 2015

»Se derfor til, o I, der indtræder i Guds tjeneste, at I tjener ham af hele jeres hjerte, kraft, sind og styrke, så I kan stå ulastelige over for Gud på den yderste dag« (L&P 4:2).

O I, DER INDTRÆDER I GUDS TJENESTE

TJEN AF HELE DIN SJÆL

Fra Unge Pigers hovedpræsidentskab

Som vi lærer af GUFs tema for 2015, er det et helligt privilegium at tjene Gud. Det er vores håb, at vi dette år alle vil lære at tjene med større iver på den måde, som Frelseren har anvist os – af hele vores hjerte, kraft, sind og styrke. Hvordan gør vi det? Her er nogle forslag.

For det første tjener vi af hele vores **hjerte**. Det skal forstås sådan, at jeres motivation for at tjene Gud udspringer af jeres kærlighed til ham og hans børn. »Vores kærlighed til Herren vil danne grundlag for vores hengivenhed, hvordan vi anvender vores tid, hvilke interesser vi får og vore prioriteringer.«¹ I viser Herren jeres kærlighed, når I holder hans bud (se L&P 42:29). I tjener i jeres hjem og styrker jeres familie. I højner jeres kaldelse og rækker ud til dem, der har brug for en ven. I finder familienavne, der kan tages med i templet.

For det andet tjener vi af hele vores **kraft**. Fysisk arbejde og flid er påkrævet. Missionering kræver udholdenhed. I tjener med kraft, når I varetager andres behov »så som at bespise de

Bonnie L. Oscarson, præsident (i midten);
Carol F. McConkie, førsterådgiver (tv);
Neill F. Marriot, andenrådgiver (th)

sultne, klæde de nøgne, besøge de syge og yde dem lindring, både åndeligt og timeligt i forhold til deres trang« (Mosi 4: 26).

For det tredje tjener vi af hele vores **sind**. Må jeres tanker være rene og centreret om Frelseren. I har indgået pagt om altid at erindre ham. I søger Helligåndens vejledning ved at studere skriften og bede. Når I afstemmer jeres tanker, ord og handlinger med Guds sind og vilje, vil I se andres behov og være rede og værdige til at tjene.

Og for det fjerde og sidste tjener vi af hele vores **styrke**. En måde at opnå styrke på er ved at udøve tro på Frelserens forsoning. I omvender og forædler jer selv gennem lydighed mod hans bud. I vil mærke Frelserens styrkende kraft og se mirakler, når I tjener i Herrens styrke (se Alma 26:12).

Gud lover, at I vil blive renset fra synd og forberedt til at møde ham og modtage hans evige herlighed, når I tjener ham af hele jeres sjæl. ■

NOTER

1. Se Ezra Taft Benson, »Det største bud – du skal elske Gud«, *Stjernen*, juli 1988, s. 3.

DETTE FORUNDERLIGE VÆRK

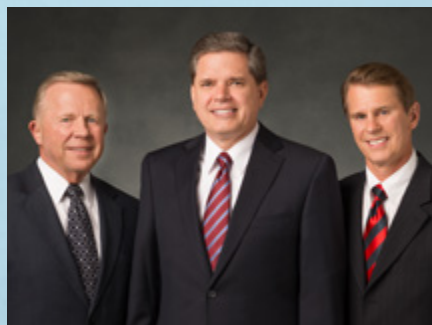
Unge Mænds hovedpræsidentskab

Hvad tænker I, når I hører ordene *»træd ind?* At træde ind i de voksnes rækker? At man tilslutter sig en god sag? At man begynder på noget nyt?

Når I »indtræder i Guds tjeneste«, påbegynder I den mest spændende rejse nogensinde. I hjælper Gud med at fremskynde hans værk, og det er en stor, glædelig og forunderlig oplevelse.

I skal ikke bare tage vores ord for det. I en lille by i Utah gik nogle unge mænd fra lærernes kvorum sidste år ind på ungdomsaktivitetshjemmesiden (lds.org/youth/activities) for at finde forslag til en aktivitet. Et bestemt forslag fangede deres opmærksomhed: »Syv dages tjeneste.«

Disse unge mænd besluttede sig for at gøre noget endnu større. De ville hver dag i en hel uge yde tjeneste til hvem som helst i menigheden, som bad om det. Da 19 familier bad om hjælp, blev de unge mænd lidt overraskede og måske lidt overvældede. Hvordan skulle de kunne hjælpe så mange på så kort tid? Men de havde givet et løfte, så de besluttede sig for at hjælpe alle familierne.

David L. Beck, præsident (i midten);
Larry M. Gibson, førsterådgiver (tv);
Randall L. Ridd, andenrådgiver (th)

På blot én uge ydede de i alt mere end 250 timers tjeneste, de flyttede blandt andet en stor dyngede sten, de gravede ud til en sandkasse, de rensedede tagrender og stablede brænde. Og det ændrede også de unge mænd.

De var benovede over den styrke, de følte, de havde, og de velsignelser, de fik. De beskrev, hvordan de følte sig sammentømrede som kvorum, og hvordan de fik guddommelig hjælp til lektier og andre opgaver. Når der er brug for hjælp og tjeneste i menigheden nu, stiller lærernes kvorum gladeligt op. De tjente ikke blot én uge – de prøver at tjene hver dag.

Tjeneste i og opbyggelse af Guds rige er i sandhed et forunderligt værk. Det gav disse unge mænd stor glæde, og det vil det også gøre for jer, når I opløfter andre og ser, at en ren og oprigtig indsats ændrer liv. Som hovedpræsidenten for Unge Piger bemærker på side 48, er det et privilegium at tjene Gud.

Indtræd i Guds tjeneste nu med hele jeres »hjerter, kraft, sind og styrke« (L&P 4:2). Vi vil gerne vide mere om jeres oplevelser med at tjene! Lav en video og tag et billede af jeres tjenesteprojekter og upload dem på et socialt medie, fortæl jeres familie og venner om det og send det på e-mail til lihona@ldschurch.org. I kan også fortælle andre om det på ungdomsaktivitetshjemmesiden. Inviter venligst andre med ind i dette forunderlige værk, og lad os så se, hvor meget vi kan forandre verden. ■

ET SKRIDT AD GANGEN

Italienske unge fortæller om, hvordan de tjener Gud af hele deres hjerte, kraft, sind og styrke.

Hillary Olsen

Nu hvor I ved, at dette års tema i GUF handler om tjeneste, hvad vil I så gøre ved det? Herren har bedt jer om at tjene ham af *hele* jeres hjerte, kraft, sind og styrke (se L&P 4:2). Det er ikke så lidt, og det kan godt føles overvældende. Men det behøver det ikke at være.

»Det er ligesom at bestige et bjerg«, siger Marco D. fra Taranto i Italien. »Hvis man tænker på at bestige et helt bjerg på en gang, er det svært, men tager man et skridt ad gangen, er det meget lettere. Man sætter den ene fod foran den anden, og når man har taget et skridt, tænker man: Jeg gjorde det! og tag så næste skridt.«

Midt i det italienske hverdagsliv med pizza, pasta og brosten har unge i det sydlige Italien fundet noget brugbart

at fokusere på, når de prøver på at tjene af *hele* deres hjerte, kraft, sinde og styrke.

SØG ÅNDELIG VEJLEDNING

At modtage åndelig vejledning er et afgørende skridt for at tjene Herren, og Davide C. på 15 år ved, at den ikke kommer, medmindre man har gjort en indsats. »Jeg er nødt til at være et redskab i Guds hænder,« siger han. »Jeg er nødt til at være klar til at modtage og følge Åndens tilskyndelser. Og for at kunne det må jeg omgive mig med ting, der hører Gud til.«

Davide og hans familie er omvendt til Kirken. Allerede inden han blev døbt, lærte Davide, hvor vigtigt det er at studere skriften. Hans bror var en af de første, der blev døbt, og snart efter fulgte deres forældre. Davide vidste, at han selv måtte have et vidnesbyrd. Da han studerede Mormons Bog, følte han Ånden. De gode følelser hjalp ham til at træffe beslutningen om at tilslutte sig Kirken.

Her fire år senere forlader Davide sig stadig på Åndens vejledning. »Vi må have den konstant. Vi kan ikke slække på vores skriftstudium og vore bønner,« siger han.

HOLD JER RENE

Marco D. på 17 påpeger vigtigheden af at adlyde budene, særligt kyskhedsloven. »Modstanderen frister os på enhver måde og prøver at få os til at falde i,« siger Marco. »Venner kan også udgøre en dårlig indflydelse.«

For flere år siden var Marco nødt til at skifte vennerne ud, fordi han indså, hvilken negativ indflydelse de havde på hans valg. »Jeg var nødt til at finde venner, der accepterede mig for den, jeg er, og ikke for den, som verden forventer, jeg er.«

Vi snubler nogle gange på vores tur op ad bjerget. Når det sker, så »tag hen og tal åbent med biskoppen,« siger Marco opfordrende. »Biskoppen er vores bror. Vi kan stole på ham.«

Marcos bestræbelser på at være lydig og ren giver ham mulighed for at tjene Gud nu, og det forbereder ham også til blive værdig til at tjene på fuldtidsmission en dag.

GIV TID

Manuel M. på 17 anerkender, at det ikke altid er let at tjene Gud. »Vi bliver ofte prøvet af,« siger Manuel. »Nogle gange er der noget andet, vi hellere vil. Sommetider vil jeg hellere sove, tage til en fodboldkamp eller hænge sammen med vennerne. Men min mor har altid lært mig, at vi skal vælge at tjene Herren. Det er helt i orden også at gøre andre ting, men

det at tjene Herren skal komme i første række.«

Miriam D. på 14 ved, at den eneste måde, hun kan sikre sig, at hun får læst i skrifterne og bedt hver dag, er ved at sætte en fast tid af til det. »Jeg føler, at jeg får så meget mere gjort, når jeg sætter tiden af,« fortæller Miriam. »Desuden bliver vi ikke fristet så meget, når vi sætter mere tid af til Herren – det gør os stærkere.«

TJEN VILLIGT

For Sabrina D. på 15 betyder det at tjene Herren af hele sit hjerte, kraft, sind og styrke at tjene med *buona volontà*. Det betyder at gøre tingene med en velvillig indstilling.

Alessio I. på 12 er enig: »Det giver ikke mening at gøre tingene, bare fordi din biskop eller dine forældre siger, at du skal. Man bør ikke føle sig forpligtet. Herren ønsker, at vi tjener af de rette årsager.«

Hvordan kan vi få mere *buona volontà* ind i vores tjeneste? »Det hjælper mig at læse skrifterne, for de lærer os, at det er rigtigt at tjene andre,« siger Sabrina.

Studium og en bedre forståelse af forsoningen kan også være en hjælp til at tjene velvilligt og gladeligt. Elvira D. på 17 siger: »Akkurat ligesom vor himmelske Fader sendte sin Søn,

som ofrede alt for os, må vi også være villige til at sætte alt ind på at tjene Herren.»

VÆR OPMÆRKSOM PÅ ANDRE

Søstre Giulia på 16 og Veronica D. på 14 ved, at det er vigtigt at være opmærksom på andre. »Tjeneste hjælper os til se anderledes på folk. Når man tjener nogen, bliver begge parter velsignet,« fortæller Giulia.

Veronica siger: »På et tidspunkt havde jeg virkelig et stærk ønske om at fortælle andre om evangeliet, men jeg følte mig ikke klar. Jeg var bange. Men da jeg rettede min opmærksomhed mod de mennesker, jeg tjente, fik jeg større selvtillid, for jeg vidste, at Herren ville hjælpe mig.«

Giulia og Veronica var i stand til at hjælpe deres ven, Virginia, på en måde, der ændrede hendes liv. De begyndte at invitere hende med til kirkeaktiviteter. De begyndte også at invitere Virginias familie til at lave ting sammen med deres familie. Snart begyndte Virginias familie at mødes med missionærerne. Et år senere blev Virginia og hendes lillesøster døbt.

Nu, hvor Virginia er medlem af Kirken, holder hun øje med muligheder for at tjene mennesker omkring sig. Hun vil virkelig gerne fortælle andre om evangeliet. Nogle gange gør hendes venner på skolen nar af hende på grund af hendes nye tro, så hun beder for at vide, hvem hun skal tale med. En dag tilskyndede Ånden hende til at snakke med en

pige, hun kendte. »Jeg gav hende en Mormons Bog og inviterede hende til at komme i kirke med mig. Hun kom med! Og nu læser hun Mormons Bog.«

Samuele D. på 14 holder øje med muligheder for at styrke medlemmerne i sit kvorum: »Jeg prøver på at hjælpe drengene i mit kvorum ved at opmuntre dem i klassen. Nogle gange føler de sig flove over eller nervøse ved at deltage.« Samuele siger, at det at hjælpe andre til større selvtillid er en måde, han kan tjene Gud på og forberede sig til fremtidige ansvar.

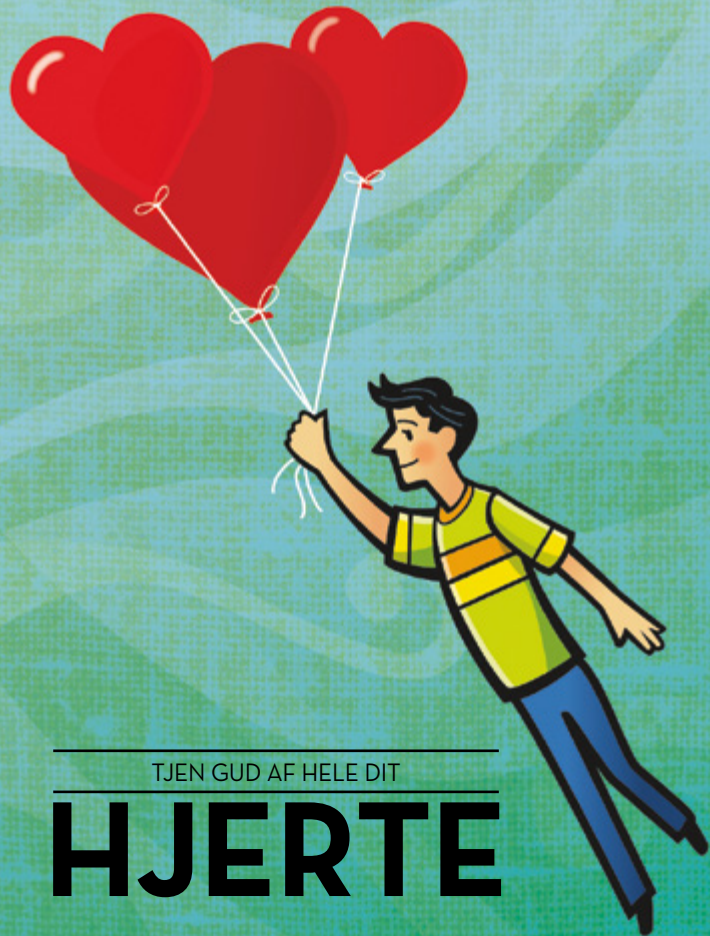
BEGYND NU

Så, hvad vil I gøre nu? Alessio I. siger: »Jeg behøver ikke at vente, til jeg er ældre, for at gøre en forskel. Jeg må gøre det nu.«

Disse trin kan også hjælpe jer til at indse, at I er en værdifuld del af Herrens værk. Tag ét skridt ad gangen. I vil gøre en vigtig forskel, når I henger jer helt i tjeneste for Herren. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

TJEN GUD AF HELE DIT

HJERTE

TJEN GUD AF HELE DIT

SIND

TJEN GUD AF HELE DIN

KRAFT

TJEN GUD AF HELE DIN

STYRKE

TJEN GUD AF HELE DIT SIND

»Evnen til at kunne tænke er en gave fra Gud ... Vores måde at tænke på har stor indflydelse på vores holdninger og adfærd, såvel som vores tilstand efter dette liv« (Guide til Skrifterne, Tanker, scriptures.lds.org). Vores sind kan hjælpe os til at lære og ændre os til det bedre – hvis vi søger gode ting. Her er nogle forslag til, hvordan man tjener Gud af hele sit sind:

- Studér skriften og profeternes ord.
- Tænk positive tanker om andre og dig selv.
- Søg kundskab, særligt om opbyggelige ting.
- Vælg sund og opløftende underholdning.
- Udforsk noget, som er vigtigt for dig – for eksempel om en begivenhed i Kirkens historie eller om en af dine forfædre.
- Ret dine tanker mod Frelseren under nadveren.
- Før dagbog og læs den jævnligt.

TJEN AF HELE DIT HJERTE

Hjertet opretholder livet. »Hjerte« bruges ofte i overført betydning som kernen i noget og om det sted, hvor vore ønsker og følelser bor. At tjene Gud af hele vores hjerte vil sige at give ham alle vore ønsker, vores vilje og kærlighed. Han beder os om at elske ham ved at holde hans befalinger og elske andre. Her er nogle forslag til, hvordan man gør det:

- Sæt bøn, skriftstudium og deltagelse i Kirken over dine egne ønsker.
- Vis medfølelse og venlighed mod nogle i din familie eller på skolen.
- Brug tid på at gøre noget, som en anden ønsker at gøre.
- Prøv at forstå, hvordan andre føler.
- Giv en oprigtig compliment.
- Tal med eller sæt dig ved siden af en, der er ensom.

TJEN AF HELE DIN STYRKE

Den energi, vi lægger i at tjene Gud, er en del af at give ham hele vores styrke. Styrke er også en åndelig kraft, en indre forpligtelse, udholdenhed og flid i at gøre godt. Vi kan vise vores styrke ved at efterleve de principper, som Frelseren selv efterlevede. Så kan vi modtage guddommelig, åndelig kraft. Her er nogle forslag til, hvordan man tjener af hele sin styrke:

- Vi din udelte opmærksomhed til at studere skrifterne.
- Arbejd sammen i fordragelighed med dem i din menighed.
- Stå fast på dine moralske standarder.
- Handl på tilskyndelser fra Helligånden til at velsigne andre.
- Lov dig selv at leve retfærdigt og hold det løfte, når du møder fristelser.
- Tag vare på dit legeme ved at spise sundt og dyrke motion.
- Hold dine pagter for at opnå større åndelig styrke.

TJEN AF HELE DIN KRAFT

At tjene med al vores kraft kan ganske enkelt betyde, at vi udadrettet gør, hvad vi er i stand til at gøre både åndeligt og timeligt. Uanset hvad vore talenter består i (om det er at løfte en tung sofa eller forblive optimistisk i svære situationer), kan vi bruge dem til at styrke andre. Her er nogle forslag til, hvordan man tjener af hele sin kraft:

- Stil jer selv spørgsmålet: »Hvem har brug for min hjælp i dag?« – og gør noget ved det.
- Udfør en opgave for en anden, det kan være at feje en terrasse, rydde op på et værelse eller tage opvasken.
- Brug jeres talenter: Reparer et køretøj eller en computer, forskøn et rum, lav en hjemmelavet gave, skriv et digt.
- Gør lidt ekstra for at være en ven og et godt eksempel.
- Undervis andre i en færdighed, I har.

INDTRÆD

»Se derfor til, o I, der indtræder i Guds tjeneste, at I tjener ham af hele jeres ulastelige hjerte, kraft, sind og styrke, så I kan stå over for Gud på den yderste dag«
(L&P 4:2).

HVORFOR ER Jesus Kristus vigtig I MIT LIV?

*Når vi forstår alt, hvad Frelseren
gør for os, bliver han den
vigtigste person i vores liv.*

Michael R. Morris

Kirkens Tidsskrifter

Jeg læste for nylig en blog, hvor forfatteren talte om, hvordan Frelseren spiller en vigtig rolle i hendes daglige liv. Jeg var glad for, at hun var villig til at fortælle om sine følelser, men jeg blev bedrøvet over en læsers respons: »Han har ingen betydning i mit liv – det har han aldrig haft og får det aldrig.«

Den læser kunne ikke være mere galt afmarcheret. Før eller siden står vi alle i behov for Frelseren. Vi begår alle fejl, som vi ikke kan rette: Vi oplever tab, vi ikke kan dække, og vi møder smerte, forfølgelse, tragedier, byrder og skuffelser, som vi ikke selv kan bære.

Den gode nyhed består i, at vi heller ikke er *nødt* til at håndtere dem alene.

»I et øjeblik svaghed kan vi måske sige: Ingen ved, hvordan det er. Ingen forstår det.« Men Guds Søn kender og forstår os fuldt ud, for han følte og bar vore personlige byrder, sagde ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum. »Og på grund af hans altomfattende og evige offer (se Alma 34:14), har han fuldkommen empati og kan udrække sin barmhjertigheds arme.«¹

Jesus er vigtig for os, for gennem hans forsoning, lære, håb, fred og eksempel hjælper han os til at ændre vores liv, møde vore prøvelser og gå fremad i tro på vores rejse tilbage mod ham og hans Fader.

Jesus gør omvendelse mulig

En af årsagerne til, at Jesus er så vigtig for dem, der oprigtigt prøver

at følge ham, er, at vi alle kommer til kort og står i behov for den omvendelsesgave, der tilbydes takket være forsoningen.

Når vi snubler og falder, ønsker Satan, at vi skal tro, at vi ikke er gode nok til at rejse os igen og komme tilbage på den rette vej. Han ønsker også, at vi glemmer, at evangeliet er et »omvendelsens evangelium« (L&P 13:1; fremhævelse tilføjet). Men vi ved, at »Kristi nåde er virkelig og giver både tilgivelse og lutring til den angrende synder.«²

Kraften i Jesu Kristi forsoning er tilgængelig for os alle, men vi må vælge at lade den virke i vores liv. Forestil jer, at I giver en særlig gave til en ven – noget jeres ven virkelig har brug for, og som I har ofret noget for. Forestil

jer så, at jeres ven siger: »Tak, men jeg vil ikke have din gave.« Hvordan ville I føle det?

Når vi ikke lader Jesus hjælpe os til at blive rene gennem omvendelse, afviser vi hans gave.

Jesus underviser i sandhed

Ved en lejlighed, hvor mange af Jesu tilhængere forlod ham, spurgte han de tolv apostle: »Vil I også gå jeres vej?« Simon Peter svarede ham:

»Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord« (Joh 6:67-68).

I kan finde Frelserens ord til evigt liv i skrifterne, de levende profeters lærdomme og Helligåndens tilskyndelser. De er en kilde til »glæde i dette liv og evigt liv i den kommende verden«,³ og de vejleder os sikkert tilbage til vor himmelske Fader og vor Frelser.

Hvilke store sandheder belærte Frelseren om? Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, nævnte fire i en generalkonferencetale for nylig:

- »Vor [himmelske] Fader har givet sine børn den store plan for lykke.«
- »Gennem ... forsoning[en] kan [vi] leve for evigt sammen med vore kære.«
- »Vi ... vil få et herliggjort, fuldkomment og udødeligt legeme, der ikke er bebyrdet med sygdom eller handicap.«
- »De tårer, vi har grædt af sorg eller tab, vil blive erstattet med uendelig glæde og lykke.«⁴

Jesus indgyder håb

Når vi møder svære udfordringer, har vi nogle gange svært ved at sætte vores lid til Herren. Men at stole på ham giver os det håb, vi har brug for, når vi møder udfordringer.

Det skete for medlemmer i familien Gatrell, som bor i søster Jean A. Stevens menighed. Søster Stevens, der er førsterådgiver i Primarys hovedpræsidentskab, har fortalt, at familien holdt

godt fast i evangeliet og deres tempelpagter, da bror Gatrell blev diagnosticeret med kræft. Det gav dem håb i Guds løfter om, at de kunne være sammen igen efter dette liv.

I de svære dage, inden hendes mand gik bort, sagde søster Gatrell: »Jeg ved, at Herren våger over os. Hvis man stoler på Herren, kan man virkelig overvinde alle livets udfordringer.«⁵

Forsoningens gave giver os håb om evigt lig – et håb, som vi har brug for, når vi møder prøvelser eller vore kære dør.

»Vor kærlige Fader i himlen gav os sin elskede Søn, Jesus Kristus, som gave, som vor Frelser,« sagde præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab. »Den store gave og velsignelse ved Jesu Kristi forsoning udgør en universel arv: Løftet om opstandelse og muligheden for evigt liv til alle, der bliver født.«⁶

Jesus tilbyder fred

Hvis I nogensinde har stået midt i en naturkatastrofe, været ofre for ondsindet sladder, mødt en udfordring, der ændrede jeres liv, haft et opbrud med en ven eller har stået fast ved det rigtige, så ved I, hvad det vil sige at have brug for Herrens fred. »Frelserens fred,« sagde ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, »tæmmer verdens hvirvlende vinde.«⁷

Ved en generalkonference for nylig berettede ældste Andersen om Laurel, der var blevet latterliggjort og kaldt

øgenavne, fordi hun havde forsvaret sin holdning til traditionelt ægteskab. Hun lærte, at latterliggørelse sommetider er prisen for »at være tro mod Gud og hans levende profeters lærdomme.«⁸

Men at stå fast ved sine meninger betyder ikke, at man står alene. Vi kan altid vende os til Freds Fyrsten, når vi føler os alene eller overvældede, kede af det eller bekymrede, bange eller værdiløse. Det gør vi ved at:

- Bede vor himmelske Fader om at have Ånden med os.
- Læse Herrens ord i skrifterne og som de er åbenbaret af levende profeter.
- Komme i templet.
- Studere om Frelserens liv i kirken og til seminar.
- Gøre brug af hans forsoning ved at omvende os fra vore synder.
- Bære vores vidnesbyrd om ham.

Når vi føler Frelserens fred, behøver vi ikke at være forfærdede eller modløse (se Joh 14:26-27).

»Kun Mesteren kender dybden af vore prøvelser, smerte og lidelse,« har præsident Thomas S. Monson sagt. »Kun han tilbyder os evig fred i tider med modgang. Kun han rører vores plagede sjæl med sine trøstende ord.«⁹

Jesus sætter målestokken

I sin tjenestegerning pegede Jesus ikke blot mod vejen til lykke, han gik forrest. Gennem sit sonoffer fører han os til kærlighed. Gennem sin

lære leder han os til evige sandheder. Gennem sit fuldkomne levned fører han os ad lydighedens sti.

»Det største eksempel, der nogensinde har gået på jorden, er vor Frelser, Jesus Kristus. Hans jordiske tjenestegerning var fyldt med undervisning, tjeneste og kærlighed,« har ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum sagt. Frelseren »opfordrer os til at følge sig, tilføjede han.¹⁰

Når vi forstår, at Frelseren muligvis omvendelse og opstandelse, at han lærer os afgørende sandheder, tilbyder håb og fred og er det fuldkomne eksempel, bliver han kernen i vores liv. Og med ham som vores ven har vi modet til at kaste frygten overbord og gå fremad i tro. ■

NOTER

1. David A. Bednar, »Bære deres byrder med lethed«, *Liahona*, maj 2014, s. 90.
2. D. Todd Christofferson, »Jesu Kristi opstandelse«, *Liahona*, maj 2014, s. 113.
3. »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 3.
4. Se Dieter F. Uchtdorf, »Taknemlig i alle forhold«, *Liahona*, maj 2014, s. 76.
5. Jean A. Stevens, »Frygt ej, for jeg er med dig«, *Liahona*, maj 2014, s. 83.
6. Se Henry B. Eyring, »En uvurderlig arv af håb«, *Liahona*, maj 2014, s. 24.
7. Neil L. Andersen, »Åndelige hvirvelvinde«, *Liahona*, maj 2014, s. 18.
8. Se Neil L. Andersen, »Åndelige hvirvelvinde«, s. 19-20.
9. Thomas S. Monson, »Jeg lader dig ikke i stikken og svigter dig ikke«, *Liahona*, nov. 2013, s. 87.
10. Richard G. Scott, »Jeg har givet jer et forbillede«, *Liahona*, maj 2014, s. 35.

DELTAG I SAMTALEN

Noget at tænke over til søndag

- Hvordan har Jesu Kristi forsoning velsignet dig?
- Hvilke af Jesu ord trøster dig?
- Har du et minde om engang, hvor du følte Frelserens fred gennem Helligånden?

Ting du kan gøre

- Beskriv det i din dagbog, næste gang Frelserens eksempel eller lære hjælper dig til at vælge det rette.
- Læs om forsoningen som forberedelse til at deltage i nadveren.
- Fortæl din familie om dine følelser for Jesus Kristus, du kan også fortælle om dem i kirken eller på de sociale medier.

Ældste
Robert D. Hales
De Tolv Apostles
Kvorum

SÅDAN NÅR MAN EVIGE MÅL

Jeg vil gerne komme med nogle forslag til nogle af de vigtigste mål, man kan sætte sig i livet. De vil give jer glæde i jeres bestræbelser på at opfylde jeres mission på denne jord. Det er evige mål, som kan hjælpe jer til at vende tilbage til jeres Fader i himlen med ære. De lyder:

1. **Gift jer i templet** og **udvikl** evige **familieforhold** ved bønssomt at finde en balance mellem livets mange facetter, fx familie, videreuddannelse, hobbyer og interesser.
2. **Efterlev jeres religion** trofast og lydigt og **vær tro** mod jeres dåbs- og tempel **pagter**, og **gem altid** livets gode ting.
3. **Hold fast i et evigt perspektiv**, husk, at de ting, der hører riget til, er evige, og verdens ting er timelige og midlertidige.

4. Husk at **tjene velvilligt** livet igennem, og vis altid **omsorg for dem, der trænger** til jeres **kærlighed** og anden **støtte**.

Dette er mål for livet, der både kræver målrettethed og tid at opnå. Men det er ikke nok at sætte sig disse mål, vi må også **lægge en plan** for at føre dem ud i livet.

Tænk over, hvad I **ønsker at opnå** i jeres liv i aften eller i morgen, og hvad jeres mål bør være. Brug tid på at **skrive dem ned** og **gennemgå dem** i de kommende år. Sæt så lidt tid af til at spørge jer selv, hvad I kan gøre for at opnå de mål i dag, i morgen, i næste uge og de kommende måneder.

Hvordan vælger og definerer man så disse vigtige, evige mål? Og lige så væsentligt, hvordan lægger man en plan for at føre dem ud i livet? Husk, at tiden er en væsentlig – endog afgørende – faktor i jeres planlægning. Det kan virke som om, I har ubegrænset

tid til at opnå disse evige ting derfra, hvor I står nu.

Og det er rigtigt, at alle har tid. Men bare fordi tiden går, betyder det ikke, at vi går fremad.

»For se, dette liv er tiden for menneskene at berede sig til at møde Gud, ja, se dette livs dag er dagen for menneskene at udføre deres arbejde« (Alma 34:32).

Hemmeligheden er **klogt at vælge de aktiviteter**, som vil hjælpe os til at opnå vore guddommeligt inspirerede mål, og derpå have karakterstyrke og tro nok til **at se bort fra det, der kan distrahere eller afholde os** fra vores evige bestemmelsessted.

Jeg vidner om, at jeres tid på jorden vil være tilstrækkelig til at opnå det, I forbereder jer på, og til at udføre jeres livs mission – hvis I **anvender tiden klogt**. Og der findes ingen bedre tid til at gøre det end nu, hvor I er unge (se Alma 37:35). ■

Fra en tale, der blev holdt på Brigham Young University – Idaho den 11. december 2004.

KERNEN I MIT LIV

Jeg kendte til Kristi virke fra Bibelen, men havde han virkelig også besøgt det amerikanske fastland?

Roberto Pacheco Pretel

Da jeg blev 18, gav min far mig lov til at blive døbt, i hvilken som helst kirke jeg ønskede. Jeg ville gerne tilsluttes en kristen kirke, for jeg havde læst Bibelen i flere trossamfund og troede på Jesus Kristus.

En dag inviterede min onkel to søstermissionærer med hjem. De talte med stor overbevisning om deres tro på Mormons Bog som endnu et vidnesbyrd om Jesus Kristus, og de fortalte, at han havde besøgt det amerikanske kontinent.

På det tidspunkt gav jeg udtryk for, at de nok tog fejl, for det havde jeg aldrig hørt om i det, jeg havde læst. En af søstermissionærerne sagde venligt og med tårer i øjnene til mig: »Bror Roberto, det faktum, at du ikke ved, at Mormons Bog er sand, betyder ikke, at vi tager fejl. Jeg ved, at Jesus

Kristus elsker os, og at han var på dette kontinent, og at han underviste i sit evangelium, ligesom han gjorde i det hellige land.«

De prøvede på at hjælpe mig med mine mange betænkeligheder under den første lektion, og vi aftalte, at de ville besøge mig ugen efter.

Den aften begyndte jeg at bladere gennem Mormons Bog. Da jeg læste titelbladet, var der særlig en sætning, der slog mig: »Jesus er Kristus, den evige Gud, som giver sig til kende for alle folkeslag.« Jeg læste også 3 Nefi 11 om Frelserens besøg i Amerika, og jeg følte en glæde i hjertet. Så jeg gjorde, som missionærerne havde bedt mig om; jeg knælede ned og spurgte min himmelske Fader om, bogen var sand.

Da jeg havde bedt, følte jeg en fred og en vished om, at den var sand. I et

øjeblik tænkte jeg, at jeg var blevet bevæget af søstrenes tårer, og at det måske gjorde, at jeg troede på deres vidnesbyrd. Så jeg fortsatte med at læse Mormons Bog til klokken var blevet lidt over 4 om morgenen. Hver gang jeg bad, følte jeg med endnu større styrke og vished, at Kristus vitterligt havde været i Amerika, og at han ønskede, at jeg skulle lære mere om hans sande evangelium.

I løbet af nogle uger havde jeg læst Mormons Bog igennem og følte en trang til at blive døbt ind i den sande kirke.

At læse Mormons Bog hjalp mig til at komme tættere på Jesus Kristus og gøre ham til kernen i mit liv. Jeg er så taknemlig for, at Frelseren lod missionærerne og hans kirke krydse min vej. ■

Forfatteren bor i Arequipa i Peru.

LIGE TIL SAGEN

Jeg **var en ret led person,**
men jeg har **forandret mig**
og vil gerne **fortælle**
andre om evangeliet. Hvordan
får jeg vendt mit dårlige rygte?

Lad frem for alt ikke frykten stoppe dig. Hvis du er blevet rørt af Ånden og prøver på at omvende og forandre dig, er det en storslået ting. Husk, at denne forandring finder sted gennem den styrkende kraft i Jesu Kristi nåde. Med hans hjælp kan du blive et helt nyt menneske og begynde at ændre dit ry. Frelseren vil også hjælpe dig med at fortælle andre om evangeliet. Og selv om det vil tage tid at rette op på dit ry, vil det være umagen værd. Her er et par forslag til, hvordan du kan gøre det:

- Giv de mennesker, du har såret, en undskyldning.
- Gør en reel og ekstra indsats for at vise venlighed mod mennesker, som du ikke tidligere ville have vist venlighed.
- Vær altid oprigtig og ærlig.
- Hvis de mennesker, du omgås, er uvenlige mod andre, så bed dem enten om at holde op med det, eller også holder du op med at omgås dem. Ellers vil du blive slået i hartkorn med dem.
- Overvej at studere Moroni 7 og bede om næstekærlighed. ■

Frelseren sagde, at
stridens ånd er af
det onde (se 3 Ne 11:29).
Hvad er **forskellen** på
uenighed og
strid?

Der er normalt, at mennesker har forskellige meninger om ting, og der er tidspunkter, hvor vi som Jesu Kristi disciple er nødt til at forsvare det, vi tror på, når vi møder

modstand. Men vi skal lade vores mening blive hørt på en positiv og saglig måde, uden at vi bliver vrede og bitre eller krænkende. Så hvordan undgår vi strid?

I har sikkert hørt

udtrykket: »Vi kan være enige om at være uenige.« Undgåelse af strid begynder med jeres motiver og ønsker. I skriften står der: »Den ryggesløse volder strid med sin frækhed« (Ordspr 13:10). Bekymrer man sig kun om at »vinde en meningsudveksling« eller at »få ret«, er det næsten sikkert, at det følgendes med en stridbar ånd.

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles

Kvorum har undervist om nogle metoder til at undgå splid og strid: (1) »vis ... omsorgsfuld interesse for andre«; (2) »behersk lysten til at tale eller skrive splidagtigt for personlig vinding eller ære« og (3) vær »ydmygt underkastende« og »[elsk] Gud«.¹ Så kan vi have Herrens Ånd med os og ikke en stridbar ånd. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, »Stridigheds forgiftning«, *Stjernen*, juli 1989, s. 63.

GIV DEN *bedste* gave

Jeg gav min ven den bedste fødselsdagsgave, hun nogensinde havde fået.

Mariela Rodriguez

Da jeg var 13 år gammel, bad profeten Kirkens medlemmer om at læse Mormons Bog på fem måneder, inden årets udløb, og han lovede velsignelser i den forbindelse. En dag, hvor jeg sad og læste i bussen, kom der en pige ved navn Cynthia og satte sig ved siden af mig og spurgte, hvad det var for en bog. Jeg sagde, at det var Mormons Bog, og at det var en særlig bog. Jeg fortalte, at jeg gerne ville være færdig med at læse den, inden året var omme, så jeg kunne få velsignelserne.

Hun begyndte at stille flere spørgsmål, og jeg sagde, at hun kunne komme hjem til mig, så vi kunne tale mere om det. Hun tog imod min invitation, og vi brugte flere timer de

følgende dage på at tale om Mormons Bog og Kirken.

Mandagen efter inviterede jeg hende til familieaften, hvor jeg præsenterede hende for missionærerne. De begyndte at undervise hende, og hun begyndte at komme med i kirke og til alle ungdomsaktiviteterne og øvrige kirkemøder.

Hun besluttede sig for, at hun ville døbes, og med sine forældres tilladelse blev hun døbt på sin fødselsdag det år. Hun sagde, at det var den bedste gave, hun nogensinde havde fået. Hendes mor og søskende kom med til dåben. Hun bad mig om at synge »Guds Ånd som en ild« (*Salmer og Sange*, nr. 2), og hun bad min far om at døbe sig. Da hun kom op af vandet, omfavnede

vi hinanden og græd af glæde. Jeg vil aldrig glemme den dag, for jeg følte en helt utrolig glæde.

Et år efter flyttede min familie væk. Det var svært, for Cynthia og jeg var blevet gode venner og søstre i evangeliet.

Men selv om vi ikke bor tæt på hinanden mere, er vi stadig gode venner. Vi taler ofte sammen i telefonen, og for nylig ringede hun for at fortælle, at hendes mor bliver undervist af missionærerne nu. Det gjorde mig glad, for tidligere var hendes mor ikke interesseret i at modtage undervisning. Cynthia fortalte, at hun håber på, at hun en dag kan komme i kirke med hele sin familie. Hun takkede mig for at præsentere hende for kirken. ■

Forfatteren bor i Texas i USA.

Giv en hånd med!

Hver dag er der børn
rundt om på kloden,
som viser omsorg ved at
finde en måde at hjælpe
andre på!

SMÅKAGER OG DUKKER

Vores familie lavede en »tjenestesæson«. Mine brødre og jeg lavede dukker til børn på et børnehjem. Vi tog også småkager med hen til nogle brandmænd og rensede op ved en sø. Jeg er så glad for, at vi kunne tjene.

Tobin P. er 9 år og fra Idaho i USA

GLADE SANGE

På vores tjenestedag besøgte vi et bofællesskab. Da vi begyndte at synge primarysange og andre sange, begyndte folk at klappe og synge med. Nogle af dem dansede oven i købet! Vi forlod dem med knus og kort, vi havde lavet til dem.

Leiria Distrikt, Portugal

BEDRE END JUL

Min mor og far var udmattede efter en lang dag. Jeg vaskede op og stillede tingene på plads og ordnede bordene og gulvet i køkkenet. Så gjorde jeg rent i stuen og på legeværelset. Da min mor og far vågnede, sagde de, at det var bedre end jul!

Cambrie G. er 11 år og fra Georgia i USA

SEND OS EN TEGNING AF DIN HÅND

Hvor mange hjælpende hænder kræver det at nå hele vejen rundt om jorden?
Gør en god gerning og find ud af det!

1. Aftegn din hånd på et stykke papir og klip den ud.
2. Skriv om en tjeneste, du har udført for nogen – eller om noget, nogen har udført for dig. Det kan både være stort som småt.
3. Vedlæg et fotografi af dig selv.
4. Bed dine forældre eller en anden voksen om hjælp til at sende det til liahona@ldschurch.org eller til den adresse, der er anført på side 3.

Vi indsamler hjælpende hænder frem til oktober 2015.

PROJEKT SOKKEKASSE

Hjemløse mennesker har det meget koldt om vinteren! Vi besluttede os for at indsamle varme sokker til hjemløse i vores område. De unge mænd og piger hjalp til, og snart var vores sokkekasse helt fyldt op med hundredvis af sokker til de hjemløse!

Alberta i Canada

Skriptudfordring i

DET NYE TESTAMENTE

Jesús fortalte en historie om en hyrde, der elskede sine får og ledte efter det ene, da det blev væk. I år kan I lære mere om det, Jesús lærte os i Det Nye Testamente. Hver gang I har læst et af skriftstederne på side 68, kan I farve det næste nummer. Læser I hver uge, bliver I færdige i slutningen af året.

Få en voksen til at hjælpe jer med tage dette kort ud eller udskrive et fra liahona.lds.org. ■

Forslag til ugentlig læsning i forbindelse med skriftudfordring i Det Nye Testamente (se s. 66-67).

UGE	LÆSESTOF		
1	Johannes Døber beredte vejen for Jesus Kristus Matthæus 3:1-6; Lukas 1:5-25, 57-80	26	Jesu Kristi opstandelse Matthæus 27:52-53; 28:1-20; Lukas 20; Apostlenes Gerninger 1:3, 9-11; 1 Korintherbrev 15:5-6, 22
2	Jesu Kristi fødsel Matthæus 1:18-25; Lukas 1:26-38; 2:1-20	27	Vogt mine lam Markus 16:15; Johannes 21:1-17
3	Jesu barndom Matthæus 2; Lukas 2:21-52	28	Pinsedagen Johannes 14:25-27; Apostlenes Gerninger 2:1-24, 32-33, 36-47
4	Jesus Kristus bliver døbt Matthæus 3:13-17; Johannes 3:5	29	Apostlen Peter Matthæus 4:18-19; 14:22-33; 16:13-17; 17:1-9; Lukas 22:31-34, 54-62; Apostlenes Gerninger 3:1-9, 19-21; 4:6-20; 5:12-42
5	Jesus bliver fristet af djævelen Matthæus 4:1-11; Markus 1:12-13; Lukas 4:1-13	30	Barnabas, Ananias og Safira, Stefanus Apostlenes Gerninger 4:32-5:10; 6; 7:54-60
6	Jesus renser templet Matthæus 21:12-14; Lukas 19:45-48; Johannes 2:13-16	31	Peter og Cornelius Apostlenes Gerninger 10:1-11:18
7	Jesus Kristus kalder sine apostle Matthæus 4:18-22; 16:13-19; Markus 3:13-19; 16:15; Lukas 5:1-11; 6:12-16	32	Saulus' omvendelse Apostlenes Gerninger 7:57-60; 8:1-3; 9:1-30; 26:9-23
8	Bjergprædiken Matthæus 5:1-6:4; 7:12; Lukas 6:17-36	33	Paulus' første missionsrejse Apostlenes Gerninger 13:4-11, 14-43; 14:5-10
9	Jesus lærer os om bøn Matthæus 6:5-13; 7:7-11; 26:36-46; Lukas 9:28-29; 11:2-4, 9-13; Jakobs Brev 1:5-6	34	Paulus' anden missionsrejse Apostlenes Gerninger 15:36-41; 16:16-34
10	Jesus helbreder de syge Matthæus 8:5-10, 13; 25:34-40; Markus 1:40-45; Lukas 4:38-40; 7:11-17; Johannes 4:46-54; 13:34-35	35	Paulus' tredje missionsrejse Apostlenes Gerninger 18:23; 19:1-7, 11-12, 20
11	Jesus Kristus og sabbatsdagen Matthæus 12:1-13; Markus 2:23-28; 3:1-6; Lukas 13:11-17; 14:1-6; Johannes 5:2-16	36	Jesus Kristus vil komme igen Apostlenes Gerninger 1:9-11; Joseph Smith – Matthæus 1:1-4, 21-55
12	Jesus Kristus bruger sit præstedømme til at velsigne andre Matthæus 14:23-33; Markus 4:35-41; 6:33-44; Lukas 9:37-43; Apostlenes Gerninger 10:38	37	Paulus' Brev til romerne Romerbrevet 1:16; 8:13-18, 31-39; 12:3-21
13	Jesus Kristus udfører mirakler Markus 2:1-12; 5:21-43	38	Paulus' Første Brev til korintherne 1 Korintherbrev 6:19-20; 12:4-27; 13; 15:20-22, 40-42
14	Sædemanden, hveden og ukrudtet Matthæus 13:1-9, 18-30, 37-43; Markus 4:14-20; Lukas 8:11-15	39	Paulus' Andet Brev til korintherne 2 Korintherbrev 4:5-18; 9:6-8; 12:6-10
15	Det vildfarne får, den tabte mønt og den fortabte søn Matthæus 18:12-14; Lukas 15	40	Paulus' Brev til galaterne Galaterbrevet 2:16-21; 5:22-23; 6:7-10
16	Den barmhjertige samaritaner og huset på klippen Matthæus 7:24-27; 22:34-40; Lukas 6:47-49; 10:25-37	41	Paulus' Brev til efeserne Efeserbrevet 1:3-12; 4:11-16; 6:10-18
17	Jesus Kristus helbreder ti spedalske og en blindfødt mand Lukas 17:12-19; Johannes 9	42	Paulus' Brev til filipperne Filipperbrevet 1:2-11; 2:12-13; 4:4-13
18	Den gode hyrde Matthæus 19:13-15; Markus 10:13-16; Johannes 10:1-18	43	Paulus' Brev til kolossenserne Kolossenserbrevet 1:9-20; 3:1-16
19	Den gældbundne tjener Matthæus 6:12, 14-15; 18:21-35	44	Paulus' Breve til thessalonikerne 1 Thessalonikerbrev 2:1-12; 4:1-7; 2 Thessalonikerbrev 2:1-4; 3:10-13
20	De ti brudepiger, de betroede talenter og enkens skærv Matthæus 25:1-13, 14-46; Markus 12:41-44; Lukas 21:1-4	45	Paulus' Breve til Timotheus 1 Timotheusbrev 1:12-17; 5:1-3; 2 Timotheusbrev 3:1-5, 14-17
21	Jesus Kristus oprejser Lazarus fra de døde Johannes 11:1-46	46	Paulus' Breve til Titus og Filemon Titusbrevet 1:1-4; 2; Filemon 1:3-9
22	Indtoget i Jerusalem og nadveren Matthæus 21:1-11; Markus 14:12-26; Lukas 19:29-38; 22:15-20	47	Paulus' Brev til hebræerne Hebræerbrevet 1:1-6; 5:1-4; 11:1-11; 12:1-2
23	Jesus Kristus i Getsemane Matthæus 26:36-46; Lukas 22:40-46; Johannes 3:16; 15:12-13	48	Jakobs lærdomme Jakobsbrevet 1:5-6; 2:17-18; 3:2-13; 5:12
24	Jesus Kristus bliver forrædt, tilfangetaget og domfældt Matthæus 26:14-16, 47-27:31; Lukas 22:47-23:25	49	Peters lærdomme 1 Petersbrev 1:3-11; 3:18-20; 4:6; 2 Petersbrev 1:2-8
25	Jesus Kristus korsfæstes og begraves Matthæus 27:32-66; Lukas 23:26-56; Johannes 10:17-18; 15:13; 19:13-42	50	Johannes' og Judas' lærdomme 1 Johannesbrev 2:1-6; 3:10-18, 23; 4:7-10; 5:1-3; 2 Johannesbrev 1:4; 3 Johannesbrev 1:4; Judasbrevet 1:20-22
		51	Johannes' Åbenbaring Johannes' Åbenbaring 1:1-3; 2:7; 4; 12:7-9; 20:12
		52	Kom til Jesus Kristus – han er verdens lys og liv Matthæus 11:28-30; Johannes 4:3-14; 6:35-51; 8:12; 14:6, 15

Jeg bruger min tid på noget godt

Clayton W. er 10 år og fra Missouri i USA

Her, hvor vi bor, bliver der sommetider rigtig koldt, og der kommer meget sne. Nogle gange får vi endda lov til at blive hjemme fra skole og kælke ned ad den store bakke ved siden af vores hus. En dag, hvor vi var ved at tage vores flyverdragter, huer og vanter på, sagde

min mor, at det var for koldt og blæsende til at gå udenfor. Jeg blev sur over, at vi skulle blive indenfor. Jeg begyndte at brokke mig, og så sagde min mor: »Du er nødt til at gå op på dit værelse og finde på noget godt at bruge din tid til.«

Da jeg kom op på mit værelse, tænkte jeg på, hvad Frelseren mon ønskede, at jeg gjorde. Jeg besluttede mig for at lære trosartiklerne udenad. Da jeg kom ned efter nogle timer, fortalte jeg min mor og mine brødre og søstre, at jeg var ked af, at jeg var blevet sur, og at jeg havde lært trosartiklerne udenad. De blev ret overraskede! Jeg citerede dem allesammen for dem, og jeg havde det rigtig godt med, at jeg havde brugt min tid godt.

Jeg tror, at Frelseren var glad for, at jeg besluttede mig for at lære mere om ham i den ekstra tid, jeg havde den morgen. Jeg er taknemlig for, at han har givet mig en familie og skriften til at lære os mere om vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus. ■

VORES SIDE

Min far er biskop for vores menighed, og han skulle interviewe mig, inden han døbte mig. Jeg blev smaddeglad. Jeg besluttede, at jeg ville invitere min bedste ven fra skolen og hans familie med til min dåb. Og de kom! Jeg vil aldrig glemme den særlige dag.

Efrain W. er 8 år og fra Spanien

Jeg ved, hvordan man kommer ind på en slægtshistorisk hjemmeside og finder sine forfædres navne. Jeg tjekker, om der skal laves ordinancer for dem i templet. Det er det, jeg kan gøre for at udføre Herrens værk.

Stephen S. er 6 år og fra Philippinerne

Laura D. er 8 år og fra Brasilien

**Præsident
Boyd K. Packer**

Præsident for
De Tolv Apostles
Kvorum

*Medlemmerne af
De Tolv Apostles
Kvorum er særlige
vidner om Jesus
Kristus.*

Hvordan kan SKRIFTERNE hjælpe mig?

SKRIFTERNE ...

- lærer os, hvor vi skal hen, og hvad vi skal gøre.
- giver os håb og kundskab.
- hjælper os til at få et vidnesbyrd om Jesus Kristus.
- giver os åndelig beskyttelse.

Gør studium af skriften til en del af jeres faste rutine, så følger velsignelserne.

Når I lærer af skrifterne tidligt i livet, vil I vide, hvilken vej I bør følge. ■

Fra »Nøglen til åndelig beskyttelse«, Liahona, nov. 2013, s. 26-28.

Det hemmelige

Jessica Larsen

Bygger på en virkelig begivenhed

»Vi må alle hjælpe til« (Børnenes sangbog, s. 116).

Ikke, Ivy! Hun er *pige*,« hviskede »Braden bag Adam.

Men Adam var holdleder for høvdingeboldholdet, og han havde truffet sit valg. »Jeg vælger Ivy«, gentog han lidt højere. Tyler, den anden holdleder, smilede smørret. Selv træner Garcia så overrasket ud over Adams andet valg.

Ivy så også overrasket ud, og så trådte hun lidt genert frem. Braden jamrede.

Ivy var ikke bare pige. Hun var den mindste pige i klassen. Hun

virkede ikke særlig hurtig, og bolden virkede større end hende. »Hun kan sikkert ikke engang løfte bolden,« sagde Braden, da Ivy gik over på plads.

»Hun kan være vores hemmelige våben,« sagde Adam og prøvede at lyde sikker. Men det var ikke derfor, han havde valgt hende. Ivy havde engang fortalt Adam, at hun ikke kunne lide det, når de skulle spille, for hun blev altid valgt til sidst. De andre drenge drillede Ivy, men Adams mor og far havde fortalt ham, at drengene skulle vise respekt over for pigerne. Så han valgte Ivy. Da

han så, at Tyler valgte den største dreng i klassen, håbede Adam, at han havde valgt rigtigt.

Da alle var kommet på et hold, fløjtede træner Garcia, og holdene løb hen i den modsatte ende af banen. Træner Garcia gav Tyler bolden, og Tyler kastede et hurtigt blik på Adams hold, inden han fokuserede på Ivy. Han strakte armen tilbage og skød bolden af sted.

Smak! Bolden ramte jorden og hoppede tilbage uden at ramme nogen. Adam blinkede. Ivy havde flyttet sig lige i rette tid. Alle omkring ham virkede overraskede,

våben

Alle havde undervurderet, hvad Ivy var i stand til.

men Adam smilede bare. Måske havde det alligevel været en god idé at vælge Ivy.

Spillet fortsatte. Tyler blev ved med at prøve at ramme Ivy, men hun undveg og dukkede sig hele tiden. Ingen kunne ramme hende med bolden. Tyler og nogle andre på hans hold havde så travlt med at prøve at få ram på Ivy, at de ikke rigtig prøvede at ramme andre. Adam grinede – Ivys størrelse gjorde hende rent faktisk *bedre* til høvdingbold, fordi hun var lille og hurtig og derfor sværere at ramme.

Til sidst vandt Adams hold. »Du

havde ret med det hemmelige våben,« sagde Braden. »Ivy er ret god.«

»Ja ha,« sagde Tyler. »Næste gang vælger jeg hende til *mit* hold. Så vinder vi helt sikkert!« Ivy smilede, da hun gik tilbage til klasseværelset, omringet af holdkammerater.

Adam kunne ikke lade være med at smile, da han fulgte gruppen. Han havde været venlig mod Ivy, og han havde hjulpet de andre drenge til at vise lidt mere respekt for pigerne. Det største hemmelige våben var slet ikke hemmeligt – det var bare at være venlig. ■

Forfatteren bor i Arizona i USA.

INGEN ER SAT I VERDEN FOR AT MISLYKKES.

»Ingen er ens, og alle har noget forskelligt at bidrage med. Ingen er sat i verden for at mislykkes.«

Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, »Hjælp dem til at sigte højt«, *Liahona*, nov. 2012, s. 60.

En rejse for at lære mere om Jesus Kristus

I år kan du foretage en dejlig rejse i Primary, hvor du følger I Jesu fodspor og lærer om hans liv gennem Det Nye Testamente. Dine forældre kommer også til at studere de samme skriftsteder i deres klasse.

Her er nogle forslag, der kan hjælpe dig og din familie til at lære mere om Det Nye Testamente sammen.

FORSLAG TIL EN SNAK I FAMILIEN

Hvorfor er det vigtigt og spændende at studere Det Nye Testamente? Hvordan kan det, at vi lærer mere om Frelseren, gøre os stærkere? Sørg for, at alle i familien får mulighed for at komme til orde. Bagefter kan I eventuelt synge sangen »Bøgerne i Det Nye Testamente« (*Flere børnesange, Tillæg til Syng med mig*, 1978, s. 30-31). I kan også lave kort, hvor I skriver titlerne på de enkelte bøger og lægger dem i den rigtige rækkefølge.

SANG OG SKRIFTSTED

- »Læs en historie om Jesus« (*Børnenes sangbog*, s. 36).
- Matt 11:29

TIP TIL SKRIFTEN

Hvis man markerer sine skrifter, kan man lettere finde sine yndlingsskriftsteder senere!

Man kan bruge en blyant, en kuglepen eller en farveblyant.

Understreg de vers, hvor Jesus taler – eller sæt en cirkel om versnummeret.

*Du kan bede dine forældre om en bibel, så du får dit eget eksemplar af Det Nye Testamente.
Den kan købes i Kirken for ca. 52 kroner.*

LÆR MERE

Maria og Josef kom hertil for at blive indskrevet i en folketælling.

LÆR MERE

Kong Herodes følte sig truet af Jesus, så Josef og Maria tog herhen for at komme i sikkerhed.

LÆR MERE

Matt 2:23

LÆR MERE

Da Jesus var blevet født, kom der hyrder og vise mænd hertil for at tilbede ham.

LÆR MERE

Matt 2:14

LÆR MERE

Josef og Maria tog Jesus med herhen, da han var baby og igen, da han var blevet 12 år. Han blev tilbage og underviste folk i templet.

LÆR MERE

Mattæus 2:1

LÆR MERE

Maria boede her, da englen Gabriel viste sig for hende og fortalte hende, at hun skulle være Jesu mor.

LÆR MERE

Templet blev bygget af Herodes i denne store by, som var omringet af en mur.

LÆR MERE

Dette land ligger tæt på Israel.

LÆR MERE

Da Jesus var dreng, boede han her sammen med Maria og Josef.

LÆR MERE

Lukas 2:42-49

HVOR JESUS GIK

I kan skiftes til at vælge et af »lær mere«-kortene.
Læs oplysningerne, eller find skriftstedet og læs det.
Find så det sted på et kort eller atlas, der svarer til kortet.

Egypten

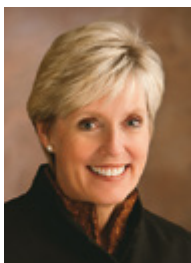

Nazaret

Jerusalem

Betlehem

Rosemary M. Wixom
Primarys hovedpræsident

Abbys topti-liste

»Dette er frelsesplanen for alle mennesker« (Moses 6:62).

Da jeg [engang] besøgte en klasse med unge piger, bad underviseren klassen om at skrive vores 10 vigtigste prioriteter. Så bad lederen dem om at fortælle, hvad de havde skrevet. Abby, der lige var blevet 12 år, sad ved siden af mig. Det her er Abbys liste:

1. Få en universitetsuddannelse.
2. Blive indendørsarkitekt.
3. Tage på mission til Indien.
4. Blive gift i templet med en hjemvendt missionær.
5. Få fem børn og et godt hjem.
6. Send mine børn på mission og universitetet.
7. Blive en »kagebagende« bedstemor.
8. Forkæle børnebørnene.
9. Lære mere om evangeliet og nyde livet.
10. Vende tilbage til min himmelske Fader.

Abby havde en vision af den plan, som vor himmelske Fader har for os alle. Når din vej fører mod det største mål – nemlig at blive ophøjet og vende tilbage til vor himmelske Fader, så skal du nok nå frem! ■

*Fra »Tag dig tid til at tale og lytte,«
Liahona, apr. 2012, s. 37.*

DIN TOPTI-LISTE

Skriv 10 mål ned for *dit* liv. Læg dem så ind i din dagbog, hæng dem op på væggen eller hvor du ellers ser dem ofte.

Jesus underviser i templet

Lukas 2:42-47

Lim denne side fast på et stykke tykt papir eller karton. Klip derefter figurerne ud og sæt dem på træpinde eller papirposer. Gem dem i en konvolut, hvor du skriver skriftstedshenvisningen udenpå. ■

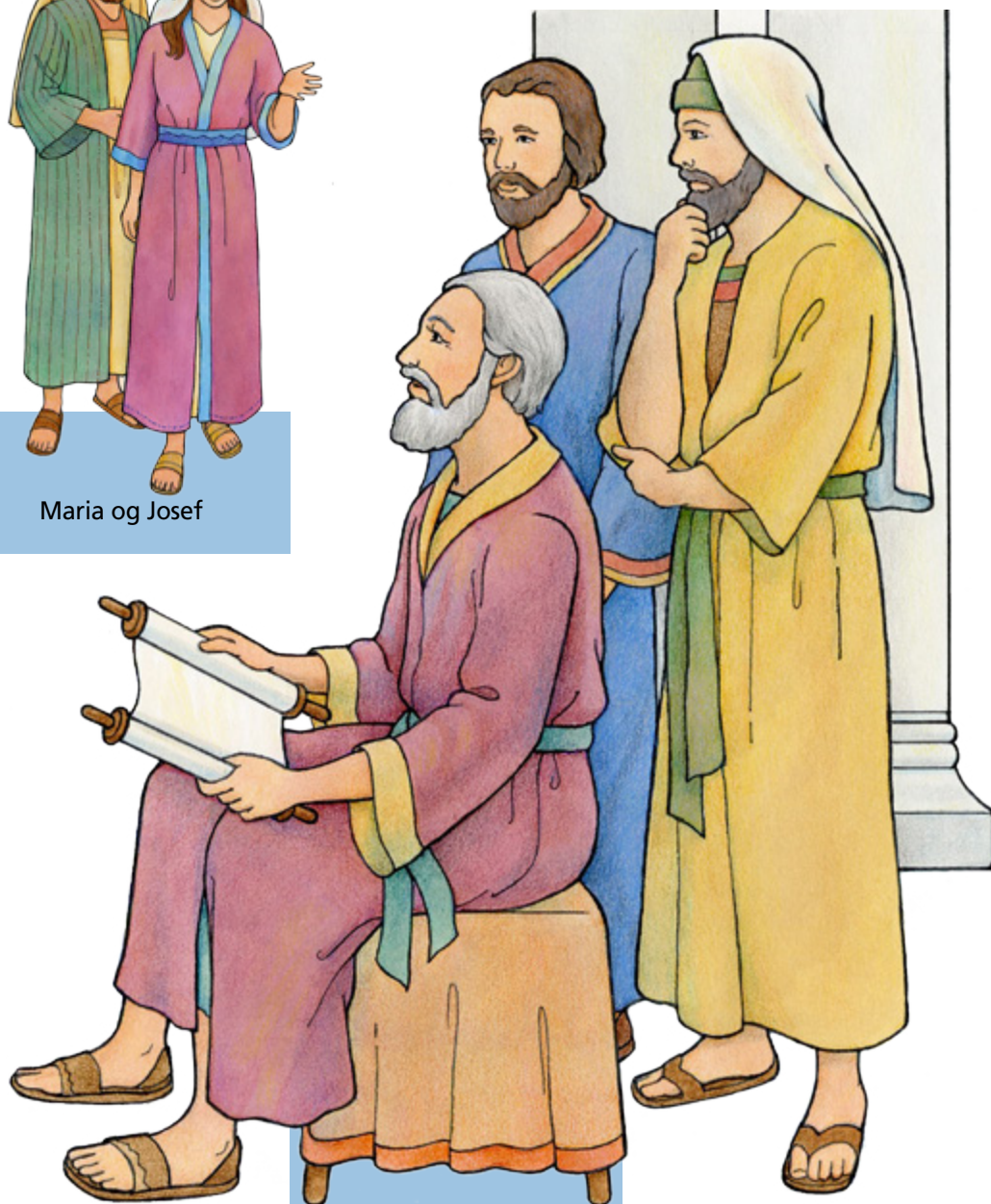
Du kan udskrive kopier fra liahona.lds.org.

Jesus, 12 år

Maria og Josef

Lærere

EN BØN i

Mitzy Jiménez Ramírez

Bygger på en virkelig begivenhed

Sofía var næsten 8 år gammel. Hun gjorde sig klar til at blive døbt. Hun lærte en masse vigtige ting. Hun lærte blandt andet om bøn. Hun vidste, at hun altid kunne bede til vor himmelske Fader. Hun vidste, at hun kunne bede alle steder.

En dag besluttede Sofía og hendes mor, at de ville besøge Sofías far på arbejdet. Det var en lang tur. Han arbejdede i en anden by. De skulle køre med bus, så med lastbil og så med taxi.

Sofía faldt i søvn, mens de kørte i bus. Hun vågnede, fordi hun

hørte en baby græde. Et forældrepar med en baby var steget på bussen. Babyen var syg og græd meget højt. Forældrene så bekymrede ud.

Sofía havde ondt af babyen. Hun havde også ondt af forældrene. Så fik hun en idé. Hun hviskede sin mor øret: »Kan

ILLUSTRATIONER: KATIE MCDEE

BUSSEN

jeg bede en bøn og bede vor himmelske Fader om at velsigne babyen?»

»Selvfølgelig,« sagde mor med et smil.

Sofía bøjede hovedet og bad en stille bøn. Hun bad inderligt. Hun bad vor himmelske Fader om at velsigne babyen. Hun bad ham om at hjælpe

babyen til at få det bedre og holde op med græde.

Sofía ved, at vi ikke altid får, hvad vi beder om. Hun vidste også, at vi ikke altid får svar lige med det samme. Men kort tid efter blev babyen rolig. Så holdt den helt op med at græde. Det så ud, som om hun havde

det bedre. Forældrene så ikke længere så bekymrede ud.

Sofía følte en varm glæde indeni. Hun var glad på babyens og forældrenes vegne. Hun vidste, at vor himmelske Fader havde hørt hendes bøn. ■

Forfatteren bor i Mexico.

Præsident
Harold B. Lee
(1899-1973)

HVORDAN KAN JEG VIDE, OM HERREN HAR TILGIVET MIG?

Hvordan ville I svare en, som stillede jer det spørgsmål?

For nogle år siden sad præsident [Marion G.] Romney [1897-1988] og jeg på mit kontor. Døren gik op, og en fin, ung mand trådte ind ad døren med bekymret mine og sagde: »Brødre, jeg skal til templet for første gang i morgen. Jeg har lavet nogle fejltrin tidligere i mit liv, og jeg har været både hos biskoppen og stavspræsidenten, og jeg har bekendt alt, og efter en periode med omvendelse og forsikring om, at jeg ikke har gentaget de fejltrin, har de fundet mig rede til at tage til templet. Men, brødre, det er ikke alt. Jeg ønsker at vide, og hvordan kan jeg det, om Herren også har tilgivet mig?»

Hvordan ville I svare en, som kom og stillede jer det spørgsmål? Vi tænkte over det et øjeblik, så kom vi i tanke om kong Benjamins tale i

Mosijas Bog. Her var der en gruppe mennesker, som bad om at blive døbt, og de sagde, at de havde set deres kødelige tilstand:

»Og de råbte alle højt med én røst og sagde: O, hav barmhjertighed, og anvend Kristi forsonende blod, så vi kan få tilgivelse for vore synder, og vort hjerte kan blive rensat ...

Og det skete, efter at de havde talt disse ord, at Herrens Ånd kom over dem, og de blev fyldt af glæde, idet de fik forladelse for deres synder og fik fred med samvittigheden« (Mosi 4:2-3).

Der var svaret.

Hvis det skulle ske, at I gør alt for at omvende jer fra jeres synder, uanset hvem I er, eller hvor I er, og virkelig gør den skete skade god igen efter bedste evne, og I er gået til den rette præstedømmemyndighed, hvis det er noget, der påvirker jeres værdighed i Kirken, så vil også I ønske et svar fra Herren på, om han har godtaget jeres omvendelse. Hvis I da i jeres selvransagelse søger fred med jeres samvittighed og også finder den, så kan I herigenem vide, at Herren har accepteret jeres omvendelse. Satan ønsker, at I skal tro noget andet og overbeviser jer sommetider om, at har I engang begået et fejltrin, så kan I lige så godt fortsætte, for der er ingen vej tilbage. Det er et stort falsum. Tilgivelsens mirakel er tilgængelig for alle, der omvender sig fra deres forkerte forehavender og ikke falder tilbage til dem. ■

Fra »Stand Ye in Holy Places«, Ensign, juli 1973, s.122.

INDBLIK

Hvordan kan jeg føle glæde, når livet er svært?

»En stor del af livet afhænger af vores indstilling. Vores måde at anskue tingene på og reagere på over for andre kan gøre hele forskellen. Når vi gør vores bedste og dernæst vælger at være tilfredse med vore omstændigheder, uanset hvordan de er, kan det skænke os fred og tilfredshed.«

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

RÅDFØR JER OFTE MED HINANDEN

Seks principper bag succesfulde
familieråd

s.42

FOR DE UNGE

s.48

GUFS TEMA 2015

Unge Pigers og Unge Mænds hovedpræsident-
skaber uddyber Lære og Pagter 4:2.

FOR BØRN

Det Nye Testamente SKRIFTUD- FORDRING

Farveaktivitet til studiet af
Det Nye Testamente i år.

s.66